*Esprit

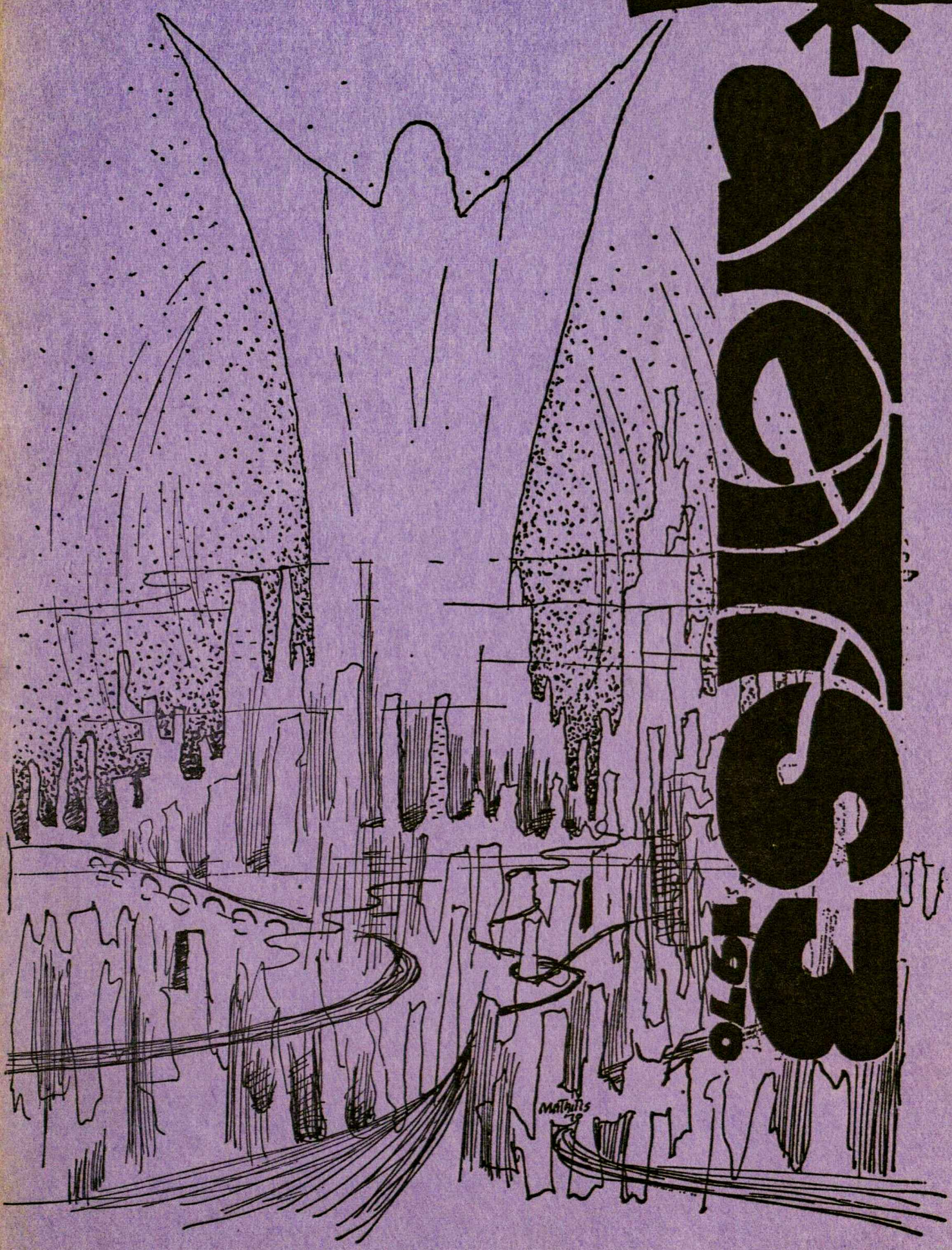

Vedamasis: Nuodėguliai ir kibirkštys 65
Velykos šiandieną — Gediminas Kijauskas, S. J. 66
Šalpos Fondas: Pagrindas veiklai (pašnekesys) 70
Mūsų lūkesčiai — Jonas Šulcas 74
Užuominos 76
Kelionė į kursus — Aleksandras Pakalniškis Jr. 77
Žiemos kursuose Dainavoje — Daina Kojelytė 79
MAS kursai Dainavoje — Danutė Sušinskaitė 85
Antanas Sabalis apie veiklą — Antanas Dambriūnas . . . 88
Kursų įvertinimas — Dana Gaižiūnaitė 90
Poezija
Išganymas — Jurgis Bradūnas 69
Žiemos malonumai — Vilija Malciutė 72
Belaukiant saulės — Kęstutis Sušinskas 90
Nugarmėjo lyg akmens — Jurgis Bradūnas 91
Vox populi 91
Jaunystė lydi mus: moksleivių kūryba
Tarp skraidančių snaigių — Jūratė 92
Sapnas (eil.) — Živilė 93
Jeigu turėčiau 100,000 dolerių — Rūta Pocauskaitė . . 93
Korespandencijos 94
Žodžiai pažodžiui 95
Auksinė plunksna 95

Viršelis: Antano Mataičio

Nuotraukos: Algimantas Kezys, S.J. — psl. 66; Algis Norvila — psl. 73, 78, 80, 83, 84, 86, 89; Almis Kuolas — psl. 90,93.

REDAKCIJA: Vyriausias redaktorius — Jonas Šoliūnas; nariai: Jūratė Jasaitytė, Gabija Juozapavičiūtė, Algis Norvilas, Živilė Poskočimaitė, Aldona Zailskaitė.

REDAKCINĖ KOLEGIJA: R. Abromaitytė, (Montreal, Kanada); A. Barzdukas, (Washington); I. Bublienė, (Cleveland); J. Gaila, (Philadelphia); Rasa Kubiliūtė, (Adelaide, Australija); Daina Kojelytė, (Los Angeles); M. Slavėnienė, (Sidney, Australija); J. Šulcas, (Roma, Italija).

TECHNINĖ REDAKCIJA: Vita Noreikaitė, Liucija Norvilaitė, Aleksandras Pakalniškis, jaun.; Danutė Vasiukevičiūtė. **Laužymas:** Marija Smilgaitė. Spaudos darbus atlieka Draugo spaustuvė Chicagoje.

ADMINISTRACIJA: Juozas Polikaitis — ATEITIS, 7235 S. Sacramento Avenue, Chicago, Illinois 60629. Telefonas 312 434-2243. Redakcija: 6641 So. Albany Avenue, Chicago, Illinois 60629. Telefonas 312 737-5096.

ATEITIS yra Moksleivių Ateitininkų Sąjungos Leidinys. Prenumerata metams JAV ir Kanadoje $5.00, susipažinimui prenumerata $3.00, garbės prenumerata $10.00, visur kitur laisvame pasaulyje $3.00.

ATEITIS — The Lithuanian Catholic Youth Magazine. Published monthly, except July and August by the Lithuanian Catholic Youth Association. Business address: 7235 South Sacramento Yearly subscription in the US and Canada $5.00. Single copy, 50 cents. Second class postage paid at Chicago, Illinois.

Lietuvių katalikiškojo jaunimo žurnalas

ateitis

Kovas

March

1970

3

ateitis

Nuodeguliai ir kibirkštys

Gera, kad Moksleivių Ateitininkų Sąjunga propaguoja vienos šeimos idėją. Šia idėja norima patraukti jaunimą daugiau rūpintis ir domėtis mūsų šeimos klausimais. O to rūpesčio niekados nebus perdaug. Tai byloja ir mūsų vyresniųjų pasisakymai dėl lietuviškos šeimos likimo ir jos ateities.

Štai neseniai buvęs mūsų Federacijos Vadas, Aidų žurnalo redaktorius dr. Juozas Girnius taip pat pasisakė dėl mišrių šeimų problemos (Aidai, 1969 m. gruodžio mėnesio numeris). Kaip ir visuomet dr. Girnius įžvalgiai nagrinėja vis gausėjančių mišrių šeimų klausimą.

Jei šiandien mišrių šeimų skaičius gausėja, kaip grybai po lietaus, tai dėl to dažniausiai galime kaltinti tik vyresniuosius. Jie kalti, nes jaunimui nėra duodama pakankamai progų susipažinti savoje, lietuviškoje aplinkoje. Suprantama, kad nesant palankių sąlygų, jaunimas natūraliai nuo kamieno nubyra, kurdamas mišrias šeimas.

Užuot pirma nagrinėjus, kurios mišrios šeimos mums yra priimtinos, o kurios — atmestinos, ar nevertėtų panagrinėti **kaip** nuo tų šeimų reikėtų apsisaugoti, arba nors kaip jų gausėjimą sumažinti? Žinia, toks nagrinėjimas yra sunkesnis, nes jis yra ir realistiškesnis, ir aktualesnis.

Akis mums nuolatos bado mūsų bendruomenės nesuvokimas, kaip jaunimui padėti kurti lietuviškas šeimas. Niekas nesirūpina, sakykime, vasaros stovyklų pagausinimu — o tai realistiškiausia priemonė lietuviškos šeimos užsimezgimui; niekas nesirūpina planingai plėtoti lietuviško jaunimo socialinį bendravimą — šokius, susirinkimus, suvažiavimus. Visa tai yra palikta jaunimo organizacijoms. Šiuo darbu visiškai nesirūpina net Lietuvių Bendruomenė, nors tai turėtų būti jos pirmas uždavinys. Visi žinome, kad Jaunimo Kongresas, arba bendros vasaros stovyklos yra perretas ir nepakankamas susitikimas jaunimui susipažinti, užmegsti pirmuosius ryšius.

Taigi, užuot nagrinėjus, kurias mišrias šeimas mes turėtume neatstumti ir toleruoti, o kurias išmesti iš savo bendruomenės tarpo, galbūt, pirma reikėtų pasvarstyti, **kaip** išvengti mišrių šeimų? Skundimąsis ir aliarmavimas, kad mišrių šeimų skaičius nuolatos didėja, pačios problemos neišspręs ir nedaug kam padės. Daugiau mums visiems klausimas rūpės, jei mes visuose frontuose ginsimės nuo mišrių šeimų atsiradimo lietuviškoje bendruomenėje. Gi pirmieji apkasai ir pirmosios gynimosi linijos toje kovoje yra geresnių sąlygų sukūrimas mūsų jaunimui kuo dažniau bendrauti lietuviškoje aplinkoje.

LIETUVOS
NACIONALINĖ
M. MAŽVYDO
BIBLIOTEKA

VELYKOS ŠIANDIENĄ

Gediminas Kijauskas, SJ

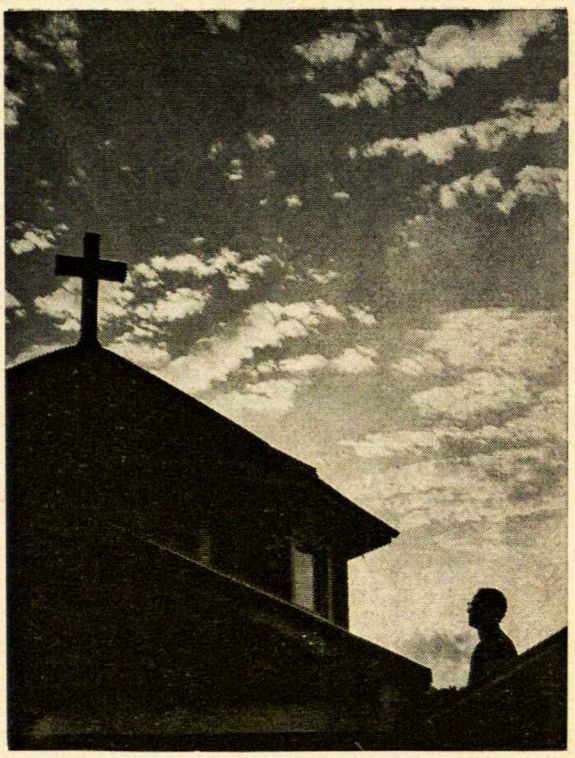

Kiekvienais metais švenčiame Kristaus Prisikėlimo šventę. Toje šventėje atsispindi ir mūsų laikų įvykiai. Pereitų metų liepos 20 dieną pirmasis žmogus išlipo ant mėnulio. Buvo tai nuostabus įvykis žmonijos istorijoje. Tas žygis mums atvėrė naujus horizontus. Bet ar galėtume kokiam žmonijos įvykiui palyginti Jėzaus prisikėlimą iš karsto? Savo prisikėlimu Kristus atvėrė mums naują pasaulį, kuriame jis mus kviečia dalyvauti jo paties dieviškame gyvenime. Tokį gyvenimą negalėtume lyginti tik skirtumams tarp žemės ir mėnulio ar planetų gyvenimo sąlygų. Į Kristaus atskleistą pasaulį mes įeiname tikėjimu, kuris duoda mums naują regėjimą.

Velykos tai nėra tik šventė, Kristaus Prisikėlimo prisiminimas. Greičiau, tai yra gyvenimo puota. Bet ką sako šiandien Kristaus Prisikėlimas mūsų laikų žmogui? **ŽMOGUI...**

kuris savimi pasitenkina,
kuris akių aukščiau nepakelia nuo savęs, jaučiasi patenkintas savo kasdienybe.

Prisikėlęs Kristus prabyla į tokį žmogų su raginimu pabusti, su priminimu, kad ir jo gyvenimas nesiriboja vien tik duona bei dienos rūpesčiais. Kiekvieno žmogaus dienų triūsas noksta didžiajai rugiapiūtės dienai: "Pakelkite savo akis ir pasižiūrėkite į laukus, kad jie jau pabalę piūčiai" (Jon. 4:35).

Savimi pasitenkinęs žmogus yra trumparegis. Jis elgiasi kaip Evangelijoje aprašytas turtuolis, kai jo laukas jam davė gausių vaisių. Jo planai buvo gana didingi: "Ką čia daryti, kad neturiu, kur sukrauti savo vaisių?" Jis nutarė padidinti savo klojimus ir ten suvalyti visas gėrybes, kurios užderėjo. Su tokiu planu jis ruošėsi didžiam poilsiui: "Mano siela, kalbėjo jis sau, tu turi daug gėrybių, su-

krautų daugeliui metų; ilsėkis, valgyk, gerk, pokyliauk". Bet jis nepagalvojo apie Dievo planus: "Paikas, šią naktį bus pareikalauta iš tavęs tavo sielos; kieno gi bus, ką tu prirengei?" Išvada tokia: taip yra tam, kuris sau krauna turtų, bet nėra turtingas pas Dievą (Luk. 12:16-21). Aišku, kur žmogaus turtas, ten ir jo širdis.

Teisingai turbūt mūsų poetas pasakė: "Be dvasios, be širdies, tai griaučių tautos". Žmogus pajunta tikrą gyvenimą tik atsivėręs pilnam gėriui, tiesai ir meilei. Kitokia žmogaus buitis pasilieka griaučių stadijoje.

kuris bando pakilti nuo žemės

mėnulio ir planetų keliautojai. Mirtį nugalėjęs Kristus primena šiam naujų pasaulių atradėjui pirmąjį Dievo įsakymą žmogui: "Apvaldykite žemę" (žiūrėti: Gen. 1:28). Žmogaus kilimas į erdves nėra atskirtas nuo Dievo. Kristaus vieta žmogaus siekimuose yra labai centrinė. Velykų Kristus juk "yra neregimojo Dievo paveikslas, pirmagimis pirm viso sutvėrimo; nes per jį sutverta visa danguje ir žemėje, matomi ir nematomi dalykai... visa sutverta per jį ir jam; jis yra pirma visų, ir visa juo laikosi" (Kol. 1:15-17). Ne tik tai, prisikėlęs Kristus visa apjungia ir atnaujina: "Nes visai Dievo pilnybei patiko apsigyventi jame ir per jį suderinti visa su savimi, ar kas yra žemėje, ar danguje..." (t. p., 19-20).

Mūsų laikų žmogus stebisi savo išradimais ir galia. Savo darbų bei atsiekimų padrąsintas, jis norėtų eiti vienas per gyvenimą. Bet neretai jis ir baimingai klausia savęs apie šiandieninio pasaulio raidą, apie žmogaus vietą ir prasmę visatoje, apie asmeninių ir bendruomeninių siekimų kūrybą, pagaliau apie galutinį pasaulio bei žmonių tikslą (Vat. II, **Gaudium et spes,** n. 3). Tokiomis valandomis jis, kaip Petras Kristui, atsako: "Viešpatie, pas ką mes eisime? Tu turi amžinojo gyvenimo žodžius" (Jon. 6:69).

Nežinome, kuomet žemė ir žmonija bus atbaigta; nežinome, ir kokiu būdu visata bus atnaujinta. Bet prisikėlęs Kristus užtikrina žmogui, kad visi jo giliausi širdies troškimai išsipildys, jei jis gyvens pagal Evangelijos mokymą. Dievas ruošia naują buveinę ir naują žemę, kurioje bus įgyvendintas teisingumas ir kurioje Viešpaties palaima išpildys ir pralenks visus žmonių širdžių troškimus. Tuomet, nugalėjus mirtį, prisikels Kristuje Dievo vaikai. Bet su šia mintimi neatsiejamai rišasi ir kita: "Naujosios žemės lūkesčiai privalo ne susilpninti, o priešingai — sustiprinti rūpestį kultyvuoti šią žemę, kur auga naujos žmonių šeimos kūnas, kuris jau dabar gali bent kiek atskleisti naujojo pasaulio uždangą" (Vat. II, **Gaudium et spes,** n. 39).

kuris viskuo nusivylęs,

ypač žmogaus nerangumu. Tokį jausmą turbūt turėjo apaštalai po Kristaus mirties. Du iš jų, pritrenkti kančios įvykių, dar nebuvo atsipeikėję Velykų dieną ir nuliūdę ėjo iš Jeruzalės į Emaus miestelį. Likusieji, nusigandę ir pilni baimės, sėdėjo kambaryje. Staiga Kristus atsistojo kambario viduryje ir jo pirmieji žodžiai jiems buvo: "Ramybė jums, tai aš, nebijokite".

Šiandien iš naujo skamba Kristaus žodžiai mūsų laikų žmogui, kuris nemato šviesesnės ateities: "Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate apsunkinti, ir aš jus atgaivinsiu" (Mat. 11:28). Prisikėlęs Kristus padrąsina tuos, kuriems gyvenimo kova atrodo per arši: "Pasitikėkite, aš nugalėjau pasaulį" (Jon. 16:33). Gal didžiausią žmogui nerimą kelia mintis,

kad jo gyvenimas labai trapus ir labai trumpas. Jis klausia, kas bus po to? Ar pabaiga? Ne: "Mirtis praryta pergalės... dėkui Dievui, kuris mums davė pergalę per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų" (1 Kor. 15:54, 57).

Bet Kristus taip pat primena, kad mūsų žemiškoji kelionė negali apsieiti be skausmo ir kančios: "Argi nereikėjo, kad Kristus tai kentėtų ir taip įeitų į savo garbę?" (Luk. 24:26). Būti krikščioniu, tai reiškia kovoti. Kiekviena gi kova reikalauja aukos.

Yra taip pat žmonių, kuriems lengviau žiūrėti į gyvenimą pro tamsius akinius ir, nieko nedarant, pasiteisinti, kad padėtis yra beviltiška. Tokių žmonių nusiteikimui gražiai atsako kristoforų šūkis: "Geriau uždegti žiburį, negu keikti tamsą".

kurs ieško šviesos tamsoje.

Sutinkame žmonių, į kurių gyvenimą nusileido ilga ir tamsi naktis. Tam gali būti įvairių priežasčių. Išgyveno tokias tamsos naktis ir šventieji, pav. šv. Kryžiaus Jonas.

Ieškančiam šviesos tamsoje aidi Kristaus žodžiai ir šiandieną: "Aš pasaulio šviesa. Kas mane seka, nevaikščioja tamsybėje; jis turės gyvenimo šviesos" (Jon. 8:12). Bet Kristus yra ne tik pasaulio šviesa, jis taip pat yra kelias, tiesa ir gyvenimas. Kelias, kuris veda pas dangiškąjį Tėvą. Tiesa, kuriai pažinti ir ja džiaugtis skirta ne tik žemiškoje mūsų kelionė, bet ir visa amžinybė. Gyvenimas, kuris vienas galutinai ir pilnai atskleis ir patenkins visus žmogaus troškimus: "Aš gyvenimo duona... kuris iš dangaus nužengiau. Kas valgys tos duonos, bus gyvas per amžius; o duona, kurios aš duosiu, yra mano kūnas dėl pasaulio gyvybės..." (Jon. 6:48-52). Tik valgydami Kristaus Kūną ir gerdami jo Kraują galime turėti šį gyvenimą. Kristus paaiškina ir apie kokį gyvenimą eina kalba: "Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas turi amžinąjį gyvenimą, ir aš prikelsiu jį paskutiniąją dieną" (Jon. 6:55).

Kristaus šviesa tad duoda ieškančiam žmogui naują galimybę atsiskleisti, ji suteikia jam naują gyvenimą.

kuris šviesią ateitį kuria.

Vatikano susirinkimo dokumentai gražiai nusako, kokia turėtų būti krikščionio laikysena šiandien: "Džiaugsmas ir viltis, liūdesys ir suspaudimas, kuriuos išgyvena šiuolaikiniai žmonės, ypač vargšai ir visokeriopai prislėgtieji, taip pat yra ir Kristaus mokinių džiaugsmas ir viltis, liūdesys ir suspaudimas. Ir nėra nieko tikrai žmogiško, kas jų širdyse nesurastų atgarsio" (**Gaudium et spes,** n. 1).

Viename savo palyginime Kristus kalbėjo apie sužeistą žmogų ir gerąjį samarietį. Bet ir šiandieną, o gal ypatingai šiandieną, pasaulis yra sužeistas ir guli pusgyvis daug kur. Prisikėlęs Kristus laukia, kad kiekvienas jo mokinys būtų tas gerasis samarietis, kuris rūpintųsi atnešti šviesos į sužeistųjų gyvenimą; mokslo šviesos, kur yra tamsa; duonos, kur siaučia badas; laisvės ir teisingumo, kur viešpatauja žmonių pavergimas ir priespauda; tikros paguodos ir suraminimo, kur žmones spaudžia neviltis ir nusiminimas; meilės, kur žmonių širdis pavergia pavydas, neapykanta, keršto jausmas savo broliui ar sesei.

Sunku mums atsisakyti gerojo samariečio misijos ir vistiek pasilikti Kristaus mokiniais: "Aš jums duodu naują įsakymą mylėti vienas kitą; kaip aš jus mylėjau, kad ir jūs vienas kitą mylėtumėte. Iš to visi pažins, kad jūs mano mokytiniai, jei turėsite meilę vienas kito" (Jon. 13: 34-35).

Bet pripažinkime, kad naujasis Kristaus įsakymas yra kartu ir didelis reikalavimas. Jį pajėgia pildyti tik tie, kurie kasdien miršta savo savimeilei ir gyvena Kristui bei kitam žmogui. "Niekas neturi didesnės meilės, kaip ta, kad kas guldo savo gyvybę už savo prietelius" (Jon. 15:

13). Krikščioniškoj plotmėj tokią auką padaro tik tie, kurie išlaiko tą nuostabią vienybę su gyvybės šaltiniu: "Kaip vynmedžio šakelė negali nešti vaisiaus pati savaime, jei nepasilieka vynmedyje, taip ir jūs, jei nepasiliekate manyje. Aš vynmedis, jūs vynmedžio šakelės. Kas pasilieka manyje ir aš jame, tas neša daug vaisiaus, nes be manęs jūs nieko negalite padaryti" (Jon. 15:4-5).

Ateitininkams čia ypatingai yra svarbus klausimas: einant atnaujinti kitus ir save supantį pasaulį Kristaus dvasioje, būtinai reikia tampriai suaugti ir su Kristaus asmeniu. Jei to nebus, tada krikščioniško atsinaujinimo srityje bus sunku atsiekti pasekmių. Tai savaime suprantama: pats ko neturi, kaip gi duosi kitiems.

kuris jauno žmogaus rūpesčiais gyvena.

Jaunam žmogui šiandien galbūt yra daugiau rūpesčių, negu bet kada buvo. Tiesa, jis turi daugiau laisvės ir galimybių pasirinkti savo pašaukimą. Bet laisvė uždeda ir didesnę atsakomybę.

Ar galėtume sakyti, kad šių dienų jaunuolis yra geriau pasiruošęs nešti jam uždedamas pareigas? Būtų sunku bendrai atsakyti. Yra tokių jaunuolių (gal net ir dauguma), kurie su visu rimtumu ir šviesiai žiūri į dabartinio gyvenimo uždavinius. Bet netrūksta ir tokių, kurie išsigąsta to, ko gyvenimas iš jų laukia — jie kapituliuoja. Jų atsakymas — pasitraukti iš gyvenimo kovos.

Mokykla jaunam žmogui šiandien stato labai didelius reikalavimus. Problemų atveju, ne visuomet atsiranda, kas jam suteikia pagalbą, patarimą, kas jį padrąsina. Kiek yra realus dialogas šeimoje? Ar randa jis gyvą ryšį su Bažnyčia ir gyvuoju Kristumi joje? Ar pajėgia šiandien jaunas žmogus rasti bendrą kalbą su vyresniaisiais? Dažnai jaunuolis nežino, kur kreiptis, kas jam padės. Jam, kaip ir tam Evangelijos jaunuoliui, kyla klausimas: "... ką gera aš turiu daryti, kad laimėčiau amžinąjį gyvenimą?" (Mat. 19:16).

Taip, kaip laimėti gyvenimą? Kada tiek daug visokių išsiblaškymų, siūlymų iš visų pusių, ką rinktis, kur eiti? Prisikėlusio Kristaus atsakymas ir šiandien tikriausiai panašiai skambėtų, kaip kadaise Mortai jis pareiškė: "Morta, Morta, sielojiesi ir esi susirūpinusi daugeliu dalykų, o reikia tik vieno" (Luk. 10:41-42).

Jaunystės metais itin svarbu turėti sielos paprastumą ir aiškų žvilgį gyvenime. Kristus pataria mums mokytis iš dangaus paukščių: "Jie nesėja, nei piauna, nei į kluonus nekrauna; o jūsų dangiškasis Tėvas juos maitina. Argi jūs ne daugiau verti kaip jie?" Panašiai ir su laukinėm lelijom. Kaip jos auga? Jos nesidarbuoja ir neverpia, o apsivelka kiekviena iš jų gražiau negu Saliamonas visoje savo garbėje. Bet visa tai nereiškia, kad jaunam žmogui nereikia imtis atsakomy-

---

IŠGANYMAS

Didįjį Penktadienį
Neužtemo saulė
Tik prigeso mėnulis:
Jo baltas veidas
Virto rausvu.

Kai slinko debesys
Vidurnakčio vėjo vejami,
Nukirto Jį nuo žemės
Kuri merdėjo
Mirtinoj tamsos tyloj.

——*Jurgis Bradūnas*

ŠALPOS FONDAS — PAGRINDAS VEIKLAI

Pašnekesys su Fondo pirmininku dr. Petru Kisieliu

Kaip Ateitininkų Šalpos Fondas iš viso atsirado ir kada jis buvo sukurtas? Ar jis atsirado tik Jungtinėse Amerikos Valstybėse ar jau buvo toks fondas Lietuvoje ir tremties dienose?

Studentai ateitininkai buvo šelpiami tam tikrų fondų ir Lietuvoje. Ir man pačiam yra tekę, kad ir neilgą laiką, tokio

---

bės. Kristus primena ieškoti visų pirma Dievo karalystės ir jo teisybės, o visa kita bus pridėta (Mat. 6:26-33).

Prisikėlusio Kristaus mintys aidi ir Vatikano susirinkimo atsišaukime į jaunimą: "Juk jūs esate tie, kurie perimsite iš savo vyresniųjų rankų žibintą ir gyvensite pasaulyje didžiausių jo istorijoje pasikeitimų metu. Jūs esate tie, kurie, pasisavinę visa, kas geriausia, iš jūsų tėvų ir mokytojų pavyzdžio bei mokymo, formuosite rytojaus bendruomenę: arba jūs su ja išsigelbėsite, arba kartu su ja pražūsite".

Atitinka jauno žmogaus polėkiams ir šie susirinkimo žodžiai: "Dievo ir jo Sūnaus Jėzaus vardu raginame jus savo širdimi apimti visą pasaulį, išgirsti savo brolių šauksmą ir drąsiai pašvęsti savo jaunas jėgas jų tarnybai".

Tas pats prisikėlęs Kristus mums primena, kaip svarbu pasitikėti ir mylėti Bažnyčią: "Ji yra tikroji pasaulio jaunystė. Ji turi tai, kas jauniesiems duoda jėgos ir grožio: pajėgumą džiaugtis savo užsimojimais, besąlyginiai aukotis, atsinaujinti ir vėl leistis į naujus laimėjimus". Įsižiūrėję, tikėjimu joje atpažįstame Kristaus veidą — tikrojo, kuklaus ir išmintingo, mirtį nugalėjusio didvyrio, tiesos ir meilės pranašo, jaunųjų palydovo ir draugo.

fondo parama naudotis studijuojant Lietuvoje. Jis nesivadino Ateitininkų Šalpos Fondu. Aš esu gavęs stipendiją iš vadinamo kun. Kudirkos stipendijų fondo, bet esmėje tai buvo katalikų fondas šelpti studijuojančius ateitininkus. Tremtyje savo fondo neturėta, tačiau ir tuomet buvo studentų, kuriems pašalpa būdavo parūpinama ir iš Caritas ir kitų panašių organizacijų. Tarp kitko, Caritas šelpė ne vien ateitininkus. Amerikoje fondas tučtuojau buvo įkurtas, kai organizavosi ateitininkai, persikėlus iš Vokietijos tremtinių stovyklų. Fondo tikslas buvo pagelbėti finansiškai studentams, studijuojantiems Amerikos ar kitų kontinentų universitetuose. Žinoma, pagal labai ribotas galimybes.

Įdomu, Daktare, kai Jūs perėmėt šį ateitininkų Šalpos Fondo vadovavimą, ar to fondo tikslas yra pasikeitęs, ar jis yra maždaug toks pat?

Manau, kad ateitininkų fondo valdyba fondo tikslus yra praplėtusi. Atrodė, kad yra būtina, jog fondas rūpintųsi ne vien studentų studijų šalpa, bet taip pat remtų ir pačią studentų, moksleivių ir ilgainiui vyresniųjų organizacinę veiklą. Ta kryptimi dabartinė valdyba yra jau pajudėjusi, paremdama moksleivių ir studentų centrų valdybas ir mano, kad šitas fondo uždavinys yra vienas pačių svarbiausių. Ateitininkų studentų studijų rėmimas yra taip pat labai svarbus, bet šiame krašte studentams yra nemažai galimybių gauti paramą iš įvairių amerikietiškų organizacijų. Be to, ir patys studentai paprastai sugeba šalia savo studijų susirasti kad ir nedidelį darbą ir tuo būdu savo ekonominę padėtį pagerinti.

Ar iki šiol, Daktare, gavote prašymų iš studentų ateitininkų dabar studijuojančių?

Mes gauname tų prašymų nemaža: pirmoje eilėje iš Amerikoje studijuojančių, bet taip pat ir iš studijuojančių Pietų Amerikoje, bei Europoje. Mes stengiamės, ištyrę prašančiojo ekonominę padėtį, pagal galimybes, tą prašymą patenkinti. Tiriant tokio studento ekonominę padėtį, mes esame paruošę tam tikrą anketą kurią prašantysis turi užpildyti. Taip pat reikalaujame ir poros, šį studentą pažįstančių asmenų, rekomendacijų. Mus taip pat ir domina šio studento ateitininkiška veikla.

Įdomu, Daktare, kas sudaro dabartinę Šalpos Fondo valdybą?

Kunigas Petras Patlaba, vicepirmininkas; ponia Faustina Mackevičienė, narė vajaus reikalams; Vaclovas Kleiza, sekretorius ir daktaras Vaclovas Šaulys, iždininkas. O man gi tenka būti šios fondo valdybos pirmininku.

Įdomu, Daktare, kaip yra telkiamos lėšos Šalpos Fondui?

Pagrindinės Fondo pajamos iki šiol būdavo iš vadinamojo ateitininkų šalpos fondo nario mokesčio, kuris anksčiau buvo trys doleriai, gi mūsoji valdyba, federacijos valdybai pritarus, pakėlė iki penkių dolerių asmeniui. Šį mokestį moka sendraugiai ateitininkai.

Be mokesčio, kurį moka sendraugiai ateitininkai, ar yra kitų pajamų šaltinių; kaip sakykim, įvairūs palikimai ir parama iš kitų lietuviškų organizacijų?

Taip. Fondas naudojosi kunigo Antano Slavyno palikimu, kuris sudarė apie dešimts tūkstančių sumą. Fondo valdyba kreipdavosi į ateitininkus ir artimoje atei-

tyje vėl kreipsis, organizuodama savo metinį vajų. Šio vajaus uždavinys — norime, kad pasiturintieji ateitininkų federacijos nariai paremtų fondą ne tiktai savo nario mokesčio įnašu, bet ir daug stambesne auka. Taip pat planavome ir planuojame fondui palikimų reikalą suintensyvinti, tikėdamiesi, kad šio fondo tikslai, skirti jaunimui paremti, ras atgarsį ypatingai pasiturinčiuose asmenyse, rašant palikimo paskirstymo aktus. Vajui gerą pradžia yra padarę prof. Balys Vitkus, aukojęs 500 dol., dr. Juozas Kižys aukojęs 250 dol. ir dr. A. Sungaila 100 dol.

Ar esate patenkinti ateitininkų dosnumu?

Taip. Organizuojant bet kokius didesnius vajus, vyresnieji ateitininkai niekuomet nebuvo abejingi, tiek bendriniams visų lietuvių reikalams, tiek ir ateitininkiškiems. Ateitininkų dosnumą parodo Stasio Šalkauskio ir Šatrijos Raganos premijų sutelkimas per Šalpos fondą tiktai vienuolikos asmenų. Po 250 dol. aukojo dr. K. Ambrozaitis, dr. K. Bobelis, dr. A. Razma, dr. A. Lipskis, dr. B. Valadka, dr. V. Šaulys, dr. J. Kazickas ir dr. P. Kisielius. Galbūt tik, kad specialiai ateitininkų reikalams piniginės aukos nebuvo koncentruojamos į vieną fondą ir niekuomet nebuvo vajus stipriau pajudėjęs. Turime vilčių, kad suintensyvinę vajaus darbą, turėsime gražių pasėkmių.

Įdomu, vajaus metu ir iš viso, kai kreipiasi fondas į paskirus narius, ar Jūs kreipiatės į užsienio ateitininkus, ir kiek yra sulaukiama iš užsienio ateitininkų aukų?

Kol kas iš kitų kraštų, išskyrus Kanados, ateitininkų fondas didesnės paramos nėra susilaukęs, tačiau ir čia mūsų planas

ŽIEMOS MALONUMAI

Šaltas vėjas, baltas sniegas
Teikia džiaugsmo ne visiems
Senesnieji greit sušąla
Jaunesnieji atsigauna.

Lekiam rogėmis nuo kalno
Į pakalnę vis greičiau,
Tai apvirstam apsiverčiam
Krintam žemėn vis dažniau.

Žiemos džiaugsmo malonumais
Pasidžiaukime dažniau,
Nes pavasario saulutė
Tirpdo sniegą vis greičiau.

Baltas sniegas greitai nyksta
Malonumai jau mažėja,
Sudiev šalčiai, žiemos sportas
Lauksiu saulės spindulių.

——*Vilija Malciutė*

---

yra užgriebęs pirmoje eilėje Kanadą, o toliau, galbūt, Australiją ir Pietų Ameriką.

Ar Jūs, Daktare, galėtumėte pasakyti, kiek yra metinė apytikrė Šalpos Fondo apyvarta? Kiek sutelkiama, kiek išleidžiama?

Kadangi dabartinė valdyba darbą pradėjo tik prieš metus laiko, tat apie vienų metų apyvartą ir tegalime kalbėti. Ši apyvarta ribojasi maždaug dešimties tūkstančių dolerių suma. Mūsų užsibrėžtas tikslas yra bandyti kiekvienais metais sutelkti bent dešimts tūkstančių sumą, iš kurių apie keturiasdešimts procentų būtų skiriama studijoms šelpti, apie keturiasdešimts procentų būtų skiriama moksleivių-studentų organizacinei veiklai, įjungiant ir

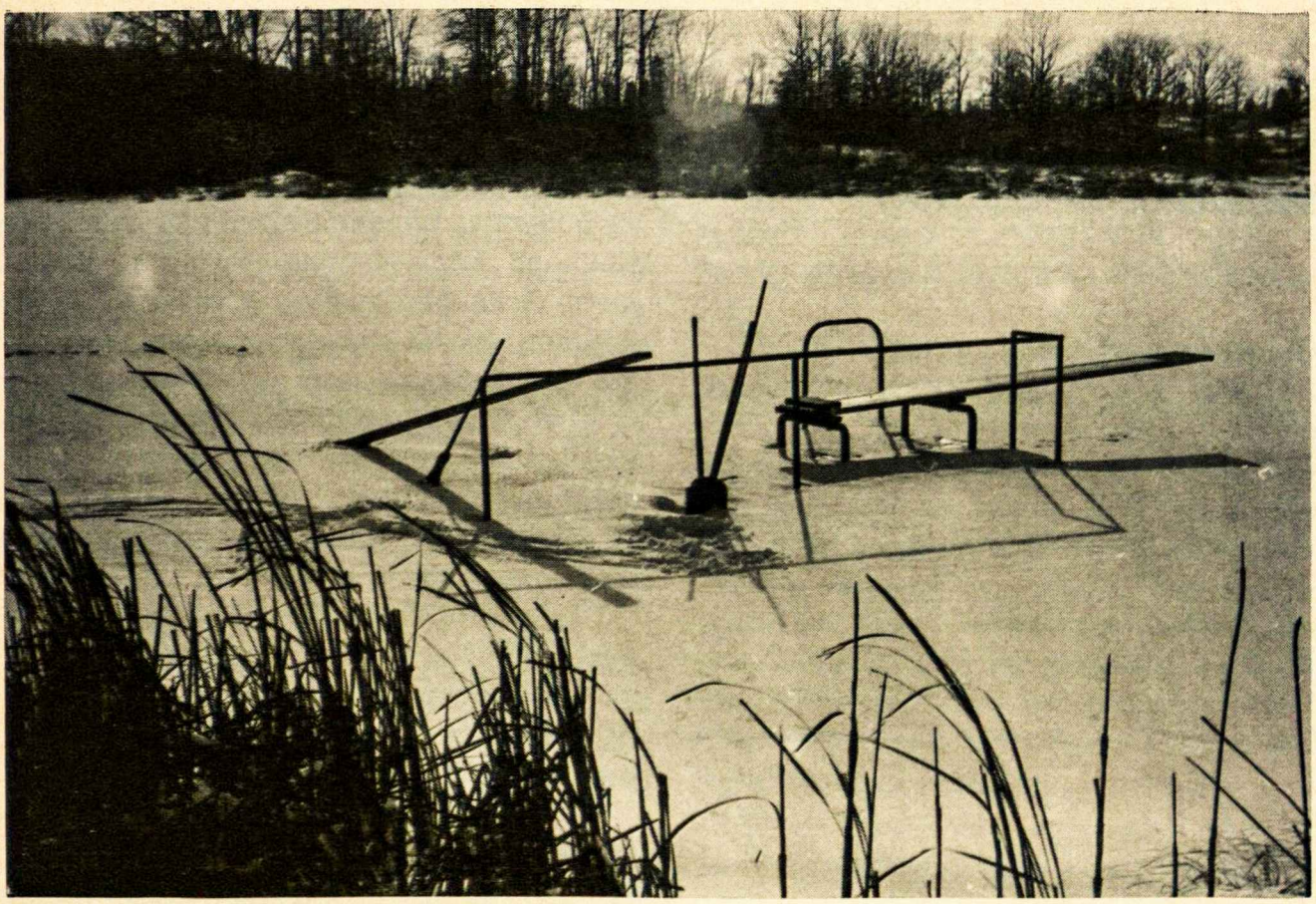

ateitininkiškąją spaudą, ir likusieji dvidešimts procentų galėtų būti skiriami ypatingiems ir nepramatytiems reikalams: kaip tai vyresniųjų šelpimui tiek šiame krašte, tiek ir už šio krašto ribų, bei kitokiems panašiems reikalams.

Pagaliau, Daktare, kokie būtų fondo pageidavimai mūsų skaitytojams?

Viltingas fondo pageidavimas, tai, kad vyresnieji ateitininkai visi susimokėtų fondo nario mokestį, kad daugiau pasiturintieji ateitininkai parodytų stipresnį dėmesį remiant fondą stambesnėmis aukomis. Gi iš moksleivių ir studentų pageidautume, kad jie populiarintų fondo mintį, kad pagelbėtų, kiek galimybės leidžia, vajaus reikaluose, valdybai į juos kreipiantis, ar net ir savo iniciatyva. Tikimės iš Ateities žurnalo šiam fondui stiprios propagandinės paramos, tikėdamiesi, kad mes galėsime jam atsilyginti materialine parama.

— — — — — — — — — — — —

Aukas ATEITININKŲ ŠALPOS FONDUI prašoma siųsti sekančiu adresu: Dr. Vacys Šaulys, 2639 W. 86 st., Chicago, Ill. 60652.

Visos aukos yra atskaitomos nuo taksų (tax deductible).

Siunčiu ..... dol. auką Ateitininkų Šalpos Fondui.

Vardas, pavardė .....

Adresas .....

Miestas ..... Vals. ..... Zip.....

MŪSŲ LŪKESČIAI

Jonas Šulcas

Štai naujieji 1970 metai. Visi visaip jų laukėme, tikėdamiesi gal ko nors ypatingo su šitais metais. Pirmąją naujųjų metų dieną perduodame vieni kitiems linkėjimus. Kodėl dai darome? Ar neužtenka to džiaugsmo, kad pasiekėme sveiki ir gyvi šituos naujuosius metus? Atrodo, kad baimė lydi mus: baimė ateitimi ir todėl taip rūpestingai suformuluojame savo linkėjimus: laimingų, džiaugsmingų, sėkmingų... naujų metų.

Taigi: linkime sėkmės, sveikatos, laimės, palaimos (tiems kurie dar tiki), o visa tai, kad apėjus baimę jog ateitis galėtų kartais ir nebūti tokia, kokios laukiame, viliamės.

Linkėjimai tada yra jaudinantis noras ir beveik bejėgis bandymas kartu patiekti tą, ko linkime ir užkrėsti mūsų artimą viltingu pasitikėjimu. Bet kam tai reikalinga? Ar tai koks neapgalvotas paprotys? Neatrodo. O jeigu ir būtų koks nors paprotys, tai labai prasmingas, bent tam kurs įvertina dvasines vertybes.

Su linkėjimais eina kartu lūkesys, bet lūkesys yra susietas su rizika, nes mes esame riboti ir žinome, kas tai yra pradžia ir pabaiga ir pabaiga mums gręsia. Mūsų linkėjimuose tad atsistoja meilė prieš likimą, tikėjimas prieš tai, ką apčiuopiamai patiriame. Tokiu būdu linkėjimai susijungia su mūsų lūkesčiais, kurie norėtų viršyti mūsų gyvenimo ribotas galimybes. Gi mūsų ribotumas vien tik tame neglūdi, kad gyvenimas apjungtas gimimu ir mirtimi ir taip paženklintas pradžia ir pabaiga, bet kiekvieno asmens gyvenimo momentas yra paženklintas pradžia ir pabaiga ir nuolat yra mūsų aki-

vaizdoje. Kaip retai ką nors tikrai užbaigiame ir paliekame tobulai atliktą! Dažniausiai einame pirmyn ir paliekame daug ką pusiaukelyje. Aišku, tai, kas buvo padaryta, atsiliepia vėliau gyvenime, bet tai kas buvo, nesugrąžinamai buvo. Tad pradžia ir pabaiga yra dvi pagrindinės jėgos, iš kurių gyvenimas susideda tiek savo visumoje, tiek savo dalyse. Gi mūsų lūkesčiai norėtų viršyti tokį ribotumą ir todėl Naujų Metų proga linkime kitiems visokio gėrio.

Daug kas Naujų Metų proga būna susimąstęs: žvelgdamas atgal, pastebės, kad praėjusiuose metuose buvo turiningų dienų, bet buvo ir tokių, kurios savo tuštumu mumyse paliko kartų prisiminimą.

Tad atsiranda neišvengiamas klausimas: kokie bus ateinantieji metai? Ir vėl prisistato mūsų lūkesčiai, kaikurie apgaubti baime, bet ir nemažai jų bus viltingi. Bet ko mes galų gale laukiame? Laimės, sveikatos, pasisekimo? Visa tai negali būti pilna prasme mūsų galutinis lūkesys, nes apriboti pradžia ir pabaiga, ir tokiais pasiliks, kolei gyvensime.

Aišku, to mes turime tikėtis ir kitiems palinkėti, bet ant jų negalime remti savo gyvenimo. Kas tad yra? Kas nors nežinomo? Laukiame beprasmiškai to, kas niekad nebus?

Keli praeitų metų įvykiai gali mums padėti suprasti, ko mes ištikrųjų laukiame: vasaros metu įvyko keli didesnio masto jaunimo susitikimai: Bethel (New York) susirinko 400,000 hipių "rock" muzikos festivaliui; Wight saloje susirinko 200,000 hipių pasiklausyti Bob Dylan; Hyde Park susirinko 250,000 hipių "Brian Jones Rolling" koncertui. Bethel įvykį, kuris galėjo atrodyti tiktai koks didingas "happening", pagal rimtą "TIME" žurnalą buvo "vienas iš svarbiausių mūsų amžiaus įvykių iš politinės ir sociologinės pusės".

Taigi: tų hipių įvairiausi psichedeliniai eksperimentai nevienodai gali būti vertinami: jų tarpe yra rimtų bandymų suprasti, kad ir cheminių-biologinių svaigalų pagalba, gyvenimo gilesnę prasmę, kurios jie neranda dabartinėj bendruomenės santvarkoje.

Kitas įvykis: literatūros Nobelio premiją laimėjo Samuel Beckett, airis, bet nuo 1939 metų savo pasirinkimu Prancūzijos pilietis. Jo veikaluose vyksta baisi žmogaus kova, žmogaus, kurs ieško. "Vieną dieną visi tapsime nebyliai ir akli, vieną dieną gimėme, vieną dieną mirsime, ar jums to neužtenka?" "Gal jau neklaidžiojame didžiųjų prarajų visiškoje naktyje?" Savo veikalą (jis jų parašęs apie dvidešimt) "Belaukiant Godot" jis taip baigia:

"Rytoj pasikarsime... nebent Godot ateitų.

"O jeigu jis ateitų.

"Būsime išgelbėti."

Ir mūsų visų lūkesčiuose glūdi gilus ilgesys, kadangi žemiški siekiniai mus pakartotinai apvilia ir apvils, nes jie riboti, gi mes trokštame beribės laimės ir džiaugsmo, trokštame gyvenimo, kuris nepaženklintas pabaiga. Tad čia ir prisistato mūsų nujautimas, kad kas nors mūsų gyvenimą apgaubia ir kad yra gilesnė prasmė, negu vien tai ką patiriame, ir tai tikėjimas pristato mums kaipo Kristaus atėjimą.

Jis ateina pas mus, teikia mums savo išganymą ir veda visą žmoniją bei pasaulį į nesibaigiantį gyvenimą.

užuominos

Spragas užkemšant

Pagaliau, po didelio vargo ir triūso, pasirodė seniai lauktas ateitininkų — **Jaunučių Vadovas.** Tai vienas vertingiausių leidinių mūsų organizacinėje veikloje. Prisipažinkime: po kun. St. Ylos Ateitininkų Vadovo taip daugiau nieko ir nesukrapštėme lig šiandienai.

Nedaug kam žinoma, kad dėl Jaunučių Vadovo pasirodymo "kalčiausias" yra kun. Gediminas Kijauskas S.J. Tik jo dėka šis vadovas pagaliau pasiekė mus. Jam talkininkavo visa eilė mūsų jaunimo vadovų. Ir jiem tenka tik dėkoti.

Jaunučių Vadovas bus ypatingai naudingas mūsų globėjams, kurie ligšiol visus susirinkimus ir parengimus, skirtus jaunučiams, dažniausiai turėdavo patys asmeniškai sukurti ir improvizuoti. Tokio vadovo atsiradimas labai palengvins globėjų darbą. Dažnai skundėmės, kad neturime užtektinai jaunučiams globėjų. Neabejotina, jog dažnas ateitininkas globėjo pareigų kratėsi tik todėl, kad nežinojo **kaip** su tais jaunučiais reikėtų dirbti. Ir, va, šis vadovas ir bus puikios gairės globėjui. Žinoma, negalvojama, kad kiekvienas globėjas tesirems tik vadovu. Ne. Tai nereikalinga ir nebūtina. Tačiau kai yra pagrindinės gairės, tai ir papildymai lengviau atsiranda.

Kongresui artėjant

Neretai nusiskundžiama, jog mūsų kongresai pasižymi tik banaliomis kalbomis ir banketais. Dažnai pasigendama konkrečių klausimų svarstymo, gyvenimiškų planų pateikimo.

Idant šįmetinis mūsų kongresas būtų išskirtinis savo turiniu, visa ateitininkija turėtų jam kruopščiai pasiruošti. Neužtenka išrinkti atstovus ir atvažiuoti pabūvoti savųjų tarpe. Reikia, kad kiekvienas kongreso dalyvis turėtų idėjų. Reikia, kad nė vienas nenusigąstų, jog bus pakritikuotas. Plojimams rankų nereikia. Galime išsiversti ir be jų. Ko mums kongrese reikės tai rankų, kurios žinotų kodėl balsuoja. Ko mums reikės tai galvų, kurių pagalba gimtų ne beprasmės rezoliucijos, o konkretūs planai.

Kiekvienas ateitininkas, vykstąs kongresan, kviečiamas jan vykti ne pažįstamų susitikti, o perduoti savo širdyje išnešiotas, galvoje apdūmotas, gyvenime išbandytas, mintis, kurios smarkiai įkaitintų ateitininkiškos veiklos židinį.

KELIONĖ Į KURSUS

Aleksandras Pakalniškis, Jr.

Štai ir atvykome. Į Dainavą. Taigi, į šalį apie kurią Krėvė parašė savo padavimus. Į šalį kurion kasmet, iš tiesų, kas mėnesį, suplaukia ateitininkiško jaunimo būriai. Į šalį kurion su džiaugsmu atvažiuoji ir su liūdesiu išvažiuoji. Bet gal apie tą liūdesį terašysiu vėliau. Visvien dabar visi linksmi, net negalvoja į namus greitai grįžti.

Atvykimas — kelionė, tai įprasta ateitininko gyvenime rutina. Jau net pakelėje atpažįstame karves, džiaugiamės pamatę jų veršiukus etc. Gal ir perdedu. Bet kelias ir kelionė labai gerai pažįstami. Nesinori vėl apie jas rašyti. Taigi, siūlau jums pasiskaityti iš praeitų metų Ateities kokį kelionės aprašymą, ir susidarys jums bendras tos kelionės vaizdas.

Dainava taip pat nepasikeitusi. Išskyrus kad ji baltu apsiaustu apsivilkusi — ir čia mat žiema. Spyglys užšalęs, nors čiuožti dar niekas nedrįsta. Bet kam čia ir čiuožti reikia? Tuo sniegu pakanka automobiliu paslidinėti, kaip kad dabar tie atvažiuojantieji automobiliai daro.

O tų automibilų begalės — matau, kad bus daug kursantų.

Bet nenoriu leistis viską kronologiškai aprašinėti. Nukeliaukime į Dainavos Baltuosius Rūmus. Teisingiau pasakius, nuslyskime ten. Ir tuose Baltuosiuose Rūmuose pasišildykime prie židinio, išgerkime šiltos kakavos, pasižmonėkime. Ir tuo tarpu užbaigsiu rašęs — gal vėliau tęsiu...

Tiesa, leiskite pridėti, kad šiandien penktadienis, gruodžio mėnesio 27-ta diena. Ir Dainavoje prasideda moksleivių ateitininkų kursai.

Po vakarienės, po "hot dogs" ir pyragaičių, prasidėjo pusiau oficiali kursų programa. Pusiau oficiali, nes dar iškilmingas atidarymas neįvyko. Merginos buvo nusiųstos vienan kambarin, berniukai pasiliko salėje.

Ir prasidėjo "neapkenčiamų" taisyklių, įsakymų paskelbimas. Įdomu, kad šalia įprasto alkoholio bei cigarečių griežto uždraudimo, buvo taip pat paminėta, kad narkotikai nepageidaujami. Argi jau taip yra, norisi paklausti, kad net ir moksleiviai, ir dar ateitininkai moksleiviai, bando narkotikus? Nieko; čia tik perdėta vadovybės baimė buvo. Taip pat berniukam buvo uždrausta į mergaičių kambarius nueiti, ir manau, kad buvo mergaitėm uždrausta berniukų kambariuosna eiti. Bet nepaisant to įsakymo, moksleivių meilės komedijų buvo. Bet čia jau gyvenimas.

Išsiskirstę, tai vieni dainavo, kiti kitką darė, treti dar kažką. Ar susigaudysi žmogus? Ir kas čia taip svarbu, argi viską reikia suminėti? Svarbiau yra užfiksuoti nuotaiką ar svarbesnius įvykius. Reikia pasakyti, kad net iš pat pirmos nakties bendra kursų nuotaika buvo nebloga — buvo visai gera.

Sekanti diena

Pradėsiu iš naujo. Ką tai reiškia? Nugi, pradėjau aprašinėti šiuos kursus grynai kronologiškai. O kronika — tai žmogui skaityti yra anatema. Todėl išmečiau "sekančios dienos" aprašymo pradžią šiukšlynan, ir pradėjau iš naujo.

Žiūrint į ligi šiol praėjusią kursų dalį savo naujai įgytom studentiškom akim, susidaro man kartu ir malonus ir juokingas įspūdis. Pirmiausia, matau kaip visi bando vienokiu ar kitokiu būdu visus pažinti ir būti visų pažįstami. Merginos savo tarpe kaip vištos tik kudakina, o bernai šposus išdarinėti galvoja. Todėl malonu į juos žiūrėti, nes atsimenu, kad ir aš taip kadaise (ne taip senai) dariau, o juokinga, nes, juokinga ir viskas.

Geras pavyzdys, tai vakar nakties vakarinė programa. Joje čikagiečių šaika ypatingai smarkiai plojo kai koks čikagietis ar čikagietė pasirodydavo. O kai kiti — tyla viešpatavo. Žinoma, čia ne iš nedraugiškumo buvo taip daroma, o vien dėl efekto, dėl pasirodymo.

Faktas, kad aš kursuose teįstengiau parašyti taip mažai (prisiekiu, kad tai netinginiavimas), turėtų būti laikomas labai geru ženklu. Geru ženklu, nes kursų programa buvo tokia intensyvi, tiek daug medžiagos buvo perduodama, kad žmogus nebespėjai savo laisvalaikyje ką daryti. Nors būtų buvę gera laisvalaikiu pailsėti, tai buvo neįmanoma, nes turėdavai eiti laukan, pasimušti sniegais, pačiuožti. O jei nenorėdavai šviežaus oro pakvėpuoti, galėjai kambariuose kortom lošti, salėje pingpongo sviedinuką daužyti, knygą paskaityti, arba blogiausiu atveju, miegoti.

Daugiau laisvalaikio dienos metu nebebūdavo. Net ir keliantis ar einant gult tebūdavo duodama kokios penkios minutės laiko (bent taip tada atrodė). Ir visą kitą laiką būdavo paskaitos, pašnekesiai, diskusijos.

Rimti ir linksmi įvykiai moksleivių ateitininkų

ŽIEMOS KURSUOSE DAINAVOJE

Daina Kojelytė

APIE ŽIEMĄ ir sniegą Californijoje svajojama kaip šiaurėje apie amžinos vasaros kraštus. Tikrą žiemą ir sniegą ir natūralų ledą ant Spyglio pirmą kartą teko pamatyti šių žodžių autorei moksleivių ateitininkų žiemos kursų metu Dainavoje. Kursai prasidėjo gruodžio 26 ir baigėsi Naujųjų Metų dieną.

Suvažiavome iš Kanados ir Amerikos miestų ir daugumas vieni kitus pažinome, nes vos prieš keletą mėnesių iš čia išsiskirstėme, užbaigę moksleivių ateitininkų vasaros stovyklos dienas.

Pirmą dieną niekas mūsų paskaitomis nevargino, nes ir taip buvome gerokai išvarginti kelionių. Tik įvyko neoficialus stovyklos atidarymas, linksmavakaris (linksmintis ir išvargę pajėgia!) ir kursų vadovybės pristatymas: kun. G. Kijauskas, SJ — kapelionas; Algis Puteris — komendantas; Gabija Juozapavičiūtė — mergaičių vadovė; Rimas Petrauskas — berniukų vadovas; Regina Kryžanauskaitė — sporto vadovė; Gita Merkevičiūtė — mergaičių vadovės padėjėja; Kazys Razgaitis — berniukų vadovo padėjėjas ir fotografas; Vytas Kliorys — vakarinių programų vedėjas.

Buvo ir kitų pareigūnų: Laima Gustainytė — kursų sekretorė; Algis Juzukonis — ūkvedys; Paulius Alšėnas — SAS atstovas; Aleksandras Pakalniškis, Jr. — "Ateities" atstovas; p. Razgaitienė — šeimininkė; seselė M. Ignė — koordinatorė.

Išklausę šv. Mišių, buvome suskirstyti į būrelius, kurie tuoj pat turėjo sukurti vaidinimus pagal duotą temą. Daug juoko sukėlė slibinų baladė, keistas Jonuko ir Gretutės susitikimas su Dracula, Beleškos aiškinimas apie prarastą peleninės prasmę ir kiti. Paskui puošėme Kalėdų eglutę ir turėjome progos susipažinti su jau pažįstamu inž. A. Sabaliu, kursų paskaitininku.

Gruodžio 27, šeštadienis

Pirmoji kursų diena. Iškilmingo kursų atidarymo posėdžio prezidiume matėme tėvą G. Kijauską, seselę Ignę, A. Sabalį, A. Puterį, G. Juozapavičiutę, R. Petrauską ir P. Alšėną. Iš pateiktos informacijos sužinojome, kad pagrindinė žiemos kursų tema yra "Ateitininkų veiklumo dinamika" ir, kad diskutuosime tokius klausimus: ko siekia žmogaus veiklumas, veiklos kryptys, ar ateitininkai turi misiją ir kodėl jie angažuojasi ateičiai. Pasirodo, kad prof. St. Šalkauskis pradžioje buvo manęs veiklumą padaryti šeštuoju ateitininkų principu, tik vėliau jis iš principų sąrašo buvo išleistas, nes jis turi eiti būtinu komponentu kitiems penkiems principams.

Mums taip pat buvo pranešta, kad kursus suorganizavo ir programą nustatė kun. Stasys Yla, kurį šiuo metu sniego pūgos sulaikė kažkur pakelyje iš Rytų.

Augimas į asmenybę

Inž. A. Sabalis, pirmasis paskaitininkas, kalbėjo apie žmogaus asmenybės augimo dinamiką. Iš neorganizuoto organizmo į koordinuotą asmenybę žmogus vystosi laipsniškai, pagal tam tikrą tvarką. Vystymosi procese labiausiai pasireiškia veiklumas. Veiklumas gali būti aktyvus arba reaktyvus, motyvuotas egoizmo ar altruizmo. Visuomeniškos ateitininkų veiklos motyvacija yra krikščioniškas idealizmas. Idealizmas žmogų angažuoja.

Iš A. Sabalio paskaitos susidarė medžiagos vakarinėms būrelių diskusijoms alienacijos tema. Mat, paskaitininkas teigė, kad ateitininkas negali pasinešti į išsiskyrimą-svetimumą. Tiesa, žmogui reikia pabūti ir vienam, bet tik trumpą laiką. Jis vėl turi grįžti į visuomenę ir jon įsijungti.

MAS ŽIEMOS KURSAI DAINAVOJE

1969 – 1970

Pirmoji eilė: Dana Ramanauskaitė, Ramunė Stravinskaitė, Dana Danaitytė, Bernadeta Braciūtė, Romas Puteris, Rusnė Vaitkutė, Eugenijus Girdauskas, Joana Vaičiulaitytė, Antanas Gudinskas, Paulius Kolyčius, Dana Sušinskaitė, Daiva Bielinytė. **Antroji eilė:** Rimas Petrauskas (bern. vadovas), Algis Juzukonis (MAS CV iždininkas, ūkvedys), kun. G. Kijauskas (MAS CV dvasios vadas, kapelionas), Algis Puteris (MAS CV pirmininkas, komendantas), Laima Gustainytė (MAS CV sekretorė), J. Pikūnas (At-kų Federacijos vadas), kun. St. Yla (AF dvasios vadas, kursų programos rengėjas), Gabija Juozapavičiūtė (MAS CV vice-pirm., merg. vadovė), ses. Ignė (koordinatorė), Gita Merkevičiūtė (merg. vad. padėjėja), Vytautas Kliorys (SAS-SIS, vak. programų vedėjas). **Trečioji eilė:** Vytenis Čyvas, Viktoras Nakas, Alfredas Janeliūnas, Algis Čepas, Marius Gudinskas, Vytautas Abromaitis, Loreta Plienaitė, Dovilė Eivaitė, Gytis Gavelis, Giedrė Čepaitytė, Kęstutis Šeštokas, Daina Kojelytė, Algis Norvila, Donatas Baškys, Onytė Kliorytė, Putinas Baltrušaitis, Dana Staškevičiūtė, Vaidotas Vaičiūnas, Rita Čepulytė, Monika Vainiūtė, Alma Staškevičiūtė, Saulius Kuprys, Rima Zubaitė, Rasa Bukšaitytė, Antanas Dambriūnas, Rita Razgaitytė, Rūta Juzukonytė, Rasa Navickaitė, Algis Valaitis, Kristina Gedrimaitė, Marytė Idzelytė, Danguolė Stončiūtė, Gintra Duobaitė, Laima Deksnytė, Daina Puodžiūnaitė, Ramunė Mikulionytė, Jonas Vainius, Rimas Pranaits, Vytautas Valaitis. **Ketvirtoji eilė:** Kęstutis Urbonavičius, Gytis Žiaugra, Alvydas Petrauskas, Linas Mikulionis, Dana Gaižiūnaitė, Rūta Jančytė, Dalia Sakaitė, Dainora Juozapavičiūtė, Aldona Rušėnaitė, Alberta Astraitė, Milda Baltrušaitytė, Karolė Veselkaitė, Edmundas Šilkaitis, Linas Čepas.

LIETUVOS NACIONALINĖ MARTYNO MAŽVYDO BIBLIOTEKA

Iš sniego pusnių išsikapstęs, stovykoje pasirodė ir kursų organizatorius kun. prof. Stasys Yla. Profesorius, pats parodęs asmeniškos rizikos okupuotoje Lietuvoje ir herojikos nacių koncentracijos stovyklose, vėlai po pietų mums kalbėjo apie heroiką ir riziką. Žmogus turi turėti gyvenimo prasmę ir jos siekti veikloje. Be gyvenimo prasmės žmogus gali psichologiškai palūžti. Prasmės klausimas atsiskleidžia laipsniškai su pasiryžimu, heroika ir rizika. Gyvenimo prasmė iššaukia žmogaus herojiškus nusiteikimus ir pasiryžimą veikti rizikoje.

Vytas apgavo Laimą

Vakare linksminomės dainomis. Kad nekiltų išsiskyrimo (alienacijos) tarp įvairių vietovių, vadovas Vytas Kliorys įspėjo visus nesėdėti šalia savo miesto kursanto. Jei taip atsitiktų, porelės turėsiančios padainuoti duetą. Laima Gustainytė tuoj pastebėjo clevelandiškes Onytę Kliorytę ir Marytę Idzelytę sėdinčias kartu. Jos pasirinko dainuoti "Pučia vėjas". Joms dainuojant, Vytas Laimai nurodė atsisėsti šalia seselės Ignės. Netrukus išaiškėjo Vyto suktumas. Mat, seselė Ignė ir Laima iš to paties Toronto. Jos dainavo "Stypu, stypu".

Buvo labai smagu, tik vėlyva naktis nutraukė dainas ir nusiuntė poilsiui sekančios dienos triūsams.

Gruodžio 28, sekmadienis

Visa atnaujinti Kristuje

Kun. St. Yla supažindina mus su veikimo principu. Veiklumas yra dinaminė jėgos apraiška. Pagal Šv. Tomą Akvinietį, Dievas yra grynas veiksmas. Jis gimdo ir kuria savyje, mąstydamas ir mylėdamas. Išorėje gi jis atnaujina ir įkvėpia. Taigi, Dievas yra veiklumo šaltinis. Dievo veikimas nepadalytinas. Jis Trejybė viename Asmenyje, nesiskiria nei esme, nei prigimtimi, nei savybe, bet santykiu. Dievo veikimas sujungia žmogų, tad žmogaus veiklumas turi būti kristocentrinis. Visa žmogiškoji veikla galutinai turi siekti sutobulinti pasaulį Kristuje. Čia atsiskleidė didžioji ateitininkų šūkio "Visa atnaujinti Kristuje" prasmė.

Kurti ateitį

Inž. A. Sabalis antroje paskaitoje aptarė veikimo kryptis. Jos paprastai remiasi priešingumais: konservatyvi-progresyvi, slapta-vieša ir t. t. Tiems priešingumams suderinti siektina ne kompromiso, bet sintezės.

Veikloje siektina ir kontempliatyvios ir aktyvios veiklos suderinimo, kaip, kad Šalkauskis norėjo Lietuvą padaryti Rytų (kontempliatyvinio komplekso) ir Vakarų (dinaminio) derinio modeliu. Ateitininkų organizacijoje turi kristalizuotis tas derinys.

Paskaitoje A. Sabalis iškėlė ir kitą labai įdomią mintį: veiklumas nurodo į ateitį. Tai yra, nėra nei praeities, nei dabarties bet tik ateitis. Praeities pakeisti negalima, dabartis labai trumpa. Kūrybai laukas atsiveria ateityje. Dirbti ateičiai — ateitininkų sąjūdžio uždavinys.

Laidėme gerkles

Vakarienės metu vadovai patikrinimui surinko mūsų užrašus, o po vakarienės išsiruošėme į kitą Spyglio pusę. Žygiavome po aštuonis, dainavome, juokėmės ir laidėme gerkles. Ypač reikėjo gerkles pamankštinti, kai norėjome, kad mus draugai išgirstų kitoje ežero pusėje.

Grįžome sustiprinę brolišką dvasią. Nesinorėjo miego, nes įsismaginimas sunkiai pasidavė vakaro tylos drausmei.

Gruodžio 29, pirmadienis

Plačiame pasaulyje

Iš ryto atgavome vakar vakare surinktus mūsų užrašus. Vienus lydėjo pagyrimas, kitus — paraginimas rūpestingesniam darbui. Ir toliau užrašus tęsėme, klausydami tėvo Gedimino Kijausko paskaitos. Jis kalbėjo apie ateitininkams gimiingus krikščioniškus sąjūdžius plačiajame pasaulyje. Mes sužinojome apie kristoforus Amerikoje (jų šūkis "Geriau uždegti žiburį, negu keikti tamsą"), žosistus (JOC) Prancūzijoje (dabar paplitę ir kituose kraštuose), Cursillo de Christianadad ir Opus Dei (tarptautinė organizacija, Ispanijoje) Pro

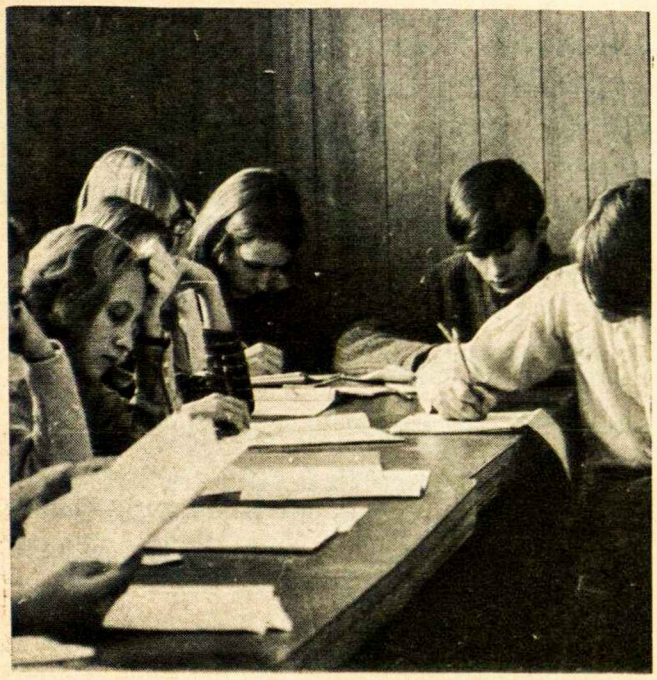

Ir vėl užrašai... reikia galvot!

civitate christiana ir Pro mundo meliore (šūkis "Ten kur du, trys susirenka mano vardu, ten aš esu") Italijoje.

Kun. G. Kijauskas paryškino panašumus ir skirtumus tarp ateitininkų ir šių organizacijų. Mums išaiškėjo, kad veiklos būdų ir priemonių galima pasimokyti ir iš kitų.

Nuo vizijos į misiją

"Ideologija nulieja kelią nuo vizijos į misiją", savo paskaitoje kalbėjo kun. prof. St. Yla. Misija nėra nei konkreti, nei statinė. Ji plati, turi kryptį. Misijai vykdyti reikalinga grupė žmonių. Vizijos ir misijos klausimą paskaitininkas ryškino žinomais vardais: Dovydaičiu, Šalkauskiu, Damušiu, Girniumi.

Ateitininkų misija — visa atnaujinti Kristuje. Ši misija pašaukė tokius vyrus, kaip Šalkauskį ir Dovydaitį rytų ir vakarų kultūrų derinyje sukurti ateitininkų ideologiją, kuri yra dinamiška ir kurioje reiškiasi gyvoji dvasia. Trys ateitininkai yra išryškinę, kad ateitininkų misijai realizuoti reikia kūrybingumo (Keliuotis), kovos (Mačernis) ir apaštalavimo (Liulevičius).

Diskusijų metu kursantai priėjo išvados, kad visi tie trys elementai reikalingi kartu: misijai realizuoti ateitininkai turi kūrybiškai kovoti ir apaštalauti.

Sava kūryba

Šios dienos pratybos buvo gan kūrybiškos: būreliai diskutuotomis temomis piešė plakatus ir paskui aiškinosi su kitais būreliais. Plakatai buvo iškabinti ant sienų. O paskui buvo savos kūrybos ir dailaus skaitymo vakaras. Kai reikėjo, pianinu akompanavo R. Juzaitis. Klausytojai po kiekvieno pasirodymo, reikšdami savo įvertinimą, balsavo. Balsus vadovai surinko, tik pasėkmių nepaskelbė. Gal paskelbs sekančių metų kursuose?

Gruodžio 30, antradienis

Nauja diena — nauji darbai

Prieš pietus kursantams kalbėjo psichologas dr. Vytautas Vygantas. Tai American Airlines aukštas pareigūnas, apskraidęs visus pasaulio kampus. Ir jis papasakojo apie viso pasaulio studentų organizuotą veiklą. Visur studentų veikla remiasi sava aplinka ir gyvenamų vietų problemomis.

Ateitininkai, skirdami sąjūdį nuo organizacijos, neišbirs, kaip savu laiku subiro Amerikoje ir Kanadoje veikusios lietuvių katalikų studentų organizacijos. Sąjūdis jungia visus ateitininkus, duodamas jiems inspiracijos ir dinamikos.

Antru kartu kalbėdamas dr. V. Vygantas aptarė veiklos plotmes įvairiose srityse. Čia buvo paliesta religija, etika, estetika, primityvios ir civilizuotos kultūros kūryba, sociologija - pedagogika ir kt. Paskui atsakinėjo į paklausimus. O jų buvo daug. Deja, dėl laiko stokos ši įdomi dalis greit baigėsi ir daug klausimų liko neatsakyta.

Antras šios dienos kalbėtojas, svečias iš Chicagos teisininkas Povilas Žumbakis aptarė šių dienų ateitininkams negimin gus jaunimo sąjūdžius, k. t., SDS, YIP ir kt. Šių organizacijų jaunimas gyvena darbartyje, visko nori tuoj pat, šiandien. Jie apie ateitį negalvoja, ir laimės ieško ne Dievuje, kaip ateitininkai, bet žemėje.

Šokiai išvargino

Šiandien patikrinimui vėl buvo surinkti mūsų užrašai, o Dainora Juozapavičiūtė pravedė naudingą pratybą — posėdžių tvarka su vėliavomis iškilmingose kuopų šventėse. Savo gausiomis žiniomis Dainorai talkino kun. St. Yla.

Vakare įvykęs linksmavakaris — tai tikras atsipalaidavimas nuo įtemptų dienos darbų. Visus sujungė smagūs šokiai, k. t., ragučių polka, kalvelis, Laimos pravestas keistas Indijos šokis ir Vyto — dar keistesnis, toks siūbuojantis-linguojantis.

Šokiai maloniai išvargino. Slinkome į kambarius poilsiui. Lauke grakščios snaigės dar tebešoko. Jos buvo nepavargusios.

Gruodžio 31, trečiadienis

Kursų suvestinė

Paskutinė 1969 metų diena sutapo su paskutine kursų diena. Kursų organizatorius prof. St. Yla apžvelgė kursų prasmę, tikslus ir davė naudingų sugestijų ateičiai. Kursų tikslas — paruošti mus ateitininkų misijos vadovais ir gyvąja dvasia iškelti iš masės į viršūnę. Kursų dvasiai ir nuotaikoms pratęsti kursantai turėtų palaikyti artimus ryšius. Taip pat siūlė, grįžus į savo gyvenamas vietoves, bent mėnesį rašyti dienoraštyje savo mintis ir išvadas apie kursus, o po mėnesio savo išvadas parašyti centro valdybai. Taip pat iškėlė mintį, ar nereikėtų kursų dvasią įvesti ir į vasaros stovyklas. Šiuo klausimu diskusijoms vadovavo Vytas Kliorys.

Posėdžiai, posėdžiai

Po pietų įvyko iškilmingas žiemos kursų uždarymas. Posėdžiui vadovavo New Yorko kuopos pirmininkas Algis Norvila, sekretoriavo Dovilė Eivaitė (Brocktonas) ir Joana Vaičiulaitytė (Washingtonas). Kuopų pranešimus padarė Bostono, Brocktono, Chicagos, Cicero, Clevelando, Hamiltono, Los Angeles, Montrealio, New Haven, New Yorko, Philadelphijos, Racine, Toronto ir Washingtono atstovai. Po to pranešimus padarė centro valdybos nariai: Algis Puteris — bendra sąjungos veikla, Algis Juzukonis — iždo reikalai, Regina Kryžanauskaitė — kitų kraštų moksleivių ateitininkų reikalai (jos pranešimą perskaitė Laima Gustainytė).

Po trumpos pertraukos prasidėjo iškilminga posėdžio dalis. Garbės prezidiume buvo tėvas G. Kijauskas, seselė Ignė, Algis Puteris, Gabija Juozapavičiūtė, Rimas Petrauskas, Ramona Girdauskaitė ir Algis Norvila.

Tėvas G. Kijauskas dar kartą paryškino kursų prasmę ir ragino veikti. Algis Puteris ypatingai dėkojo kursų ruošėjui kun. prof. Ylai, o taip pat paskaitininkams, vadovams, p. p. Damušiams. Seselė Ignė padėkojo kursantams už pastangas ir išreiškė viltį, kad jie

Diskusijose matyti Rimas Pranaitis, Almis Kuolas ir Gytis Gavelis.

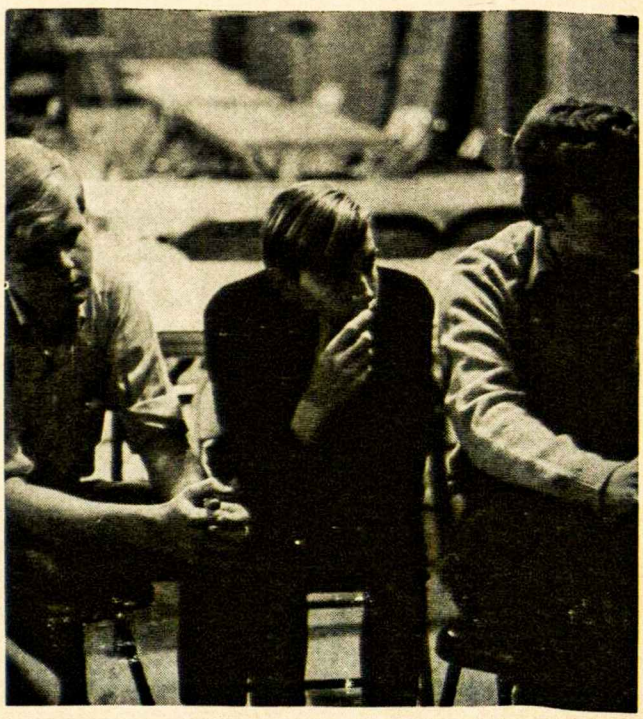

čia bus suradę gyvąją dvasią. Kursantų vardu padėkos žodį tarė Ramona Girdauskaitė. Šiuo metu įvyko staigmena: buvo pristatyti Paulius Kolyčius ir Rasa Bukšaitytė, kurie centro valdybai veiklos metinių proga įteikė įgraviruotą lentelę.

Užbaigos žodį tarė MAS pirmininkas Algis Puteris. Po to buvo išneštos vėliavos.

Naujųjų Metų išvakarės

Viskas rodė artėjančių kursų pabaigą. Vadovai grąžino mūsų užrašus su įvertinimais, o mes rinkome vieni antrų parašus. Paskui prasidėjo pasiruošimas Naujųjų Metų sutikimui.

Vakaras prasidėjo susikaupimo valanda: skaitymai, giesmės, išpažintis. Iškilmingos vakarienės metu sėdėjome nurodytose vietose prie žvakių šviesos. Tikrai buvo smagu, kai vadovai, kurių vis tik privengėme kursų metu, šį vakarą mums patarnavo. Tada įvyko ilgai laukti šokiai. Linksminomės iki 12 valandos. Pasisveikinę ir palinkėję laimingų 1970-tų metų, ėjome į koplyčią išklausyti šv. Mišių. Mišias koncelebravo kun. St. Yla ir tėvas G. Kijauskas, patarnavo Ateitininkų Federacijos vadas dr. prof. Justinas Pikūnas, dr. Adolfas Damušis, Algis Puteris ir Vytas Kliorys.

Paskui vėl šokiai ir dainos iki ankstyvo ryto, kol vadovams pasisekė kursantus nuvaryti į lovas.

1970 m. sausio mėn. 1 d., ketvirtadienis

Nauji metai, nauji ratai

Baigta. Liūdna. Nuo ankstyvo ryto kursantai pradėjo skirstytis. "Sudiev", "nepamiršk parašyti". Vyksta pasikeitimas adresais.

Įtemptas darbas pasibaigė, bet liūdna. Reikia palikti draugus, Dainavos nuotaikas, kursų dvasią. Bet netikėkime, kad ateityje pasitenkinsime vien prisiminimais. Mes čia ir vėl susitiksime. O dabar palaikykime stiprius ryšius ir neleiskime kursų dvasiai dingti.

MAS KURSAI DAINAVOJ

Danutė Sušinskaitė

Nežinau, ar tikrai galima aprašyti Dainavos MAS kursus taip, kaip jie tikrai buvo. Žinoma, galima aprašyti paskaitas, dalyvius, vadovus ir t. t. Tačiau nemanau, kad kas galėtų gerai suprasti tą dvasią, kuri buvo jaučiama per tas trumpas penkias dienas. Manau, kad visą norėdamas suprasti turėjai kartu tenai būti, kur mes visi valgėme, meldėmės, dirbome ir draugavome. Tenai, kur praleidome vakarus kartu, diskutavome, dainavome, plovėme indus, rašėme užrašus, šokome. Tik kursantai, kurie kada nors yra dalyvavę tokiuose kursuose, gali suprasti kas čia sakoma, nes jie visa tai patys yra pergyvenę.

Penktadienį nuo ryto iki vakaro, jauni, entuziastiški veidai rinkosi į Dainavą. Suvažiavo kursantai iš 16 miestų: Toronto, Clevelando, Washingtono, Grand Rapids, Philadelphijos, Hamiltono, Chicagos, Cicero, Detroito, Racine, Bostono, Rochesterio, New Haven, New Yorko, Montrealio, Los Angeles ir Brocktono. Iš viso jų buvo 75.

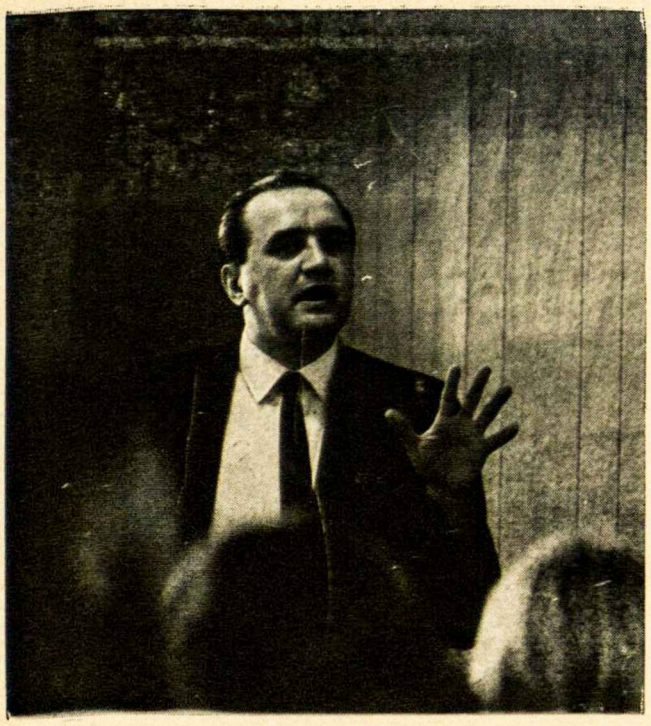

Dr. Vytautas Vygantas

Tą vakarą mums buvo pristatyti šių metų kursų vadovai: Algis Puteris — komendantas, Rimas Petrauskas — berniukų vadovas, Laima Gustainytė — mergaičių vadovė, Gita Merkevičiūtė — padėjėja ir Vytas Kliorys — vakarinių programų vedėjas. Taip pat vadovais buvo kun. St. Yla, seselė Ignė, Algis Juzukonis, kun. G. Kijauskas, Gabija Juozapavičiūtė ir Regina Kryžanauskaitė. Kazys Razgaitis buvo kursų fotografas, o Aleksandras Pakalniškis atstovavo "Ateitį".

Per tas penkias dienas turėjome tikrai gerai pasiruošusių prelegentų. Šeštadienį A. Sabalis skaitė pirmą paskaitą, apie veiklumą — kursų pagrindinę temą — individą, aplinkos įtaką į mus, asmens temperamentus ir charakterį, veiklos motivacijas, alienaciją ir įsijungimą. Tą popietę, kun. Yla išnagrinėjo heroiką, riziką ir beprasmybės problemas.

Sekmadienį visi kursantai buvo suskirstyti į dvi grupes: vieni su A. Sabaliu, kiti su kun. Yla. A. Sabalis pravedė pašnekesį apie veiklos kryptis, veiklumo rūšis, priešybinių jėgų tipus žmoguje, dinaminių jėgų kompleksus, išsiderinimą, polinius parodoksus, rytų ir vakarų kultūras. Kun. Yla perdavė mintis apie veiklumo idealą, veiklumą gamtoje, Dievo veiklumą ir kaip Jis veikia į mus. Po pietų, grupės pasikeitė prelegentais.

Pirmadienį vėl buvome suskirstyti į grupes. Šį sykį su kun. Kijausku, kurio paskaita lietė pozityvias kristinės veiklos sroves pasaulyje, ir su kun. Yla, kuris šnekėjo apie mūsų misiją, Dovydaitį ir Galkauskį.

Antradienį atvyko du nauji prelegentai — dr. Vyt. Vygantas ir P. Žumbakis. Pirmos dvi paskaitos buvo pravestos dr. Vyganto; jos buvo apie krikščionių studentų problemas kituose kraštuose. Trečiąją paskaitą skaitė P. Žumbakis. (Visi labai apsidžiaugėme, kai jis pasakė mums pasidėti užrašus, nes nereiks nieko rašyti.) Jis pirmiausia grąžino O. Kliorytei naują kiaušinį, nes jis jos tą rytą buvo sudaužęs. Toliau jis šnekėjo apie SDS ir kitas problemas, liečiančias jaunimą. Po pietų dr. Vygantas vėl pravedė pašnekesius apie veiklos plotmes ir taip pat atsakė į mūsų klausimus liečiančius kuopų problemas.

Trečiadienį baigėsi visos paskaitos, o prasidėjo suvažiavimas. Algis Norvila iš New Yorko viską pravedė, kviesdamas visų kuopų atstovus patiekti savo kuopos 1968-1969 metų veiklos pranešimus. Sekė A. Puterio ir kitų Centro Valdybos narių pranešimai. Po suvažiavimo buvo padovanotas plakatas CV-bai visų kursantų vardu. Žinoma, CV-ba labai apsidžiaugė.

Vakarinės programos buvo labai įdomios ir įvairios. Po vakarienės dažniausiai buvo diskusijos ar kiti pratybiniai darbai. Buvo diskusijų šeštadienio vakare, apie alienaciją ir įsijungimą. Visi kursantai diskutavo suskirstyti į būrelius. Sekmadienį, patys kursantai pirmininkavo savo būreliuose (pirmininkaujantis gavo net stiklą vandens atsigaivinti). Po diskusijų, būrelių sekretoriai perskaitė savo būreliuose padarytas išvadas. Pirmadienį, būreliai turėjo sugalvoti kokią mintį ar idėją iš pašnekesių, ir ją pailiustruoti. (Daugumą laiko praleidome tik galvodami apie idėjas, kol kas nors sušuko "penkios minutės beliko" — a-aa! — tai mintys greitai atėjo į galvą, ir visas būrelis pradėjo piešti ką nors kiekviename popieriaus gabale.) Šiaip taip sukūrėme iliustracinius piešinius ir vienas po kito juos aiškinome. Šeštadienį, V. Kliorys mus visus pasodino prie stalų su popieriu ir pieštuku ir įsakė ką nors sukurti. Na — kaip tyčia — niekas nieko daug nesukūrė. Dauguma mūsų tik sėdėjome ir dejavome "nu — ką man čia rašyt — nieko negaliu sugalvot..." Labai apsidžiaugėme kai Vytas pasakė, kad laiko nebėra ir reikia eiti į diskusijas. Tie, kurie sugebėjo ką nors sukurti, perskaitė tai per savos kūrybos ir dailiojo skaitymo vakarą. Kai kuriems skaitymams efektingai akomponavo Rimas Juzaitis. Antradienio vakare visi mes laikinai užmiršome dienos paskaitas, rūpesčius ir susirinkome linksmavakariui. Šokome ragučių polką, kalvelį, žaidėme "Jurgelį Meistrelį" (Rimas Petrauskas vienas negalėjo "mokyt savo vaikų", kaip atsistoti ant savo rankų). Visiems buvo labai smagu. Trečiadienio vakare buvo susikaupimas, per kurį giedojome, reiškėme savo mintis, ėjome išpažinties ir surašėm Naujų Metų rezoliucijas. Sekė iškilminga vakarienė, per kurią kursantams patarnavo visa valdyba. Toliau buvo tradiciniai Naujų Metų šokiai, kurie labai gerai pasisekė. Visa salė dundėjo nuo geros, garsios muzikos, o šviesiais ir laimingais veidais linksminosi jaunimas. Mūsų miližiniška stovyklos eglutė, kurią ses. Ignė mums nupirko pradžioje kursų, kaip staigmeną (kursai buvo pilni staigmenų), blizgėjo įvairiomis spalvomis. Apie 11:55, visi susikabinome rankomis ir skaičiavome sekundes iki Naujų Metų — 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1 — salė beveik sprogo. Visi džiaugėsi ir vienas kitam linkėjo daug laimės ir džiaugsmo. Tada mes visi, kaip viena šeima, dalyvavome Naujų Metų mišiose — kurios buvo kursų paskutinės. Mes čia ypač nuoširdžiai meldėmės, garsiai giedojome. Po mišių dar pasivaišinome ir truputį pasilinksminome. Dainavome ir šokome, nenorėdami, kad tas vakaras baigtųsi. Žinojome, kad su tuo vakaru viskas baigsis ir mūsų per savaitę sukurta šeima turės išsiskirstyti. Vadovams sunku buvo mus išskirstyti į savo kambarius, nes norėjome tos savaitės dvasią kuo ilgiau išlaikyti.

Nemanau, kad kas iš mūsų galės užmiršti tą prasmingą, naudingą kursų savaitę. Neužmiršime kursantų šypsenos, ses. Ignės amžinai geros nuotaikos, kun. Kijausko suprantančios širdies, kun. Ylos gilių paskaitų, Kazio foto aparato ir Aleksandro išdykavimų. Atsiminsime, kaip nemalonu buvo plauti indus, kaip berniukai vargšes mergaites išvoliojo sniege, kaip Gytis sušlapo kojas Spyglio ežere, kaip dainavome ir šokome, kaip Clevelandas nebeišstovėjo prie vėliavos, Algio jumoro, amžinos kambarių betvarkės...

"Jo meilės šviesa tejungia mus..."

ANTANAS SABALIS APIE VEIKLĄ

Antanas Dambriūnas

Prasidėjus kursams, pirmiausiai teko mums susitikti su prelegentu Ant. Sabaliu. Pagal savo nustatytą planą jis pradėjo dėstyti medžiagą mums pritaikytu metodu. Jis pirmiausia išaiškino naudojamą terminologiją, nurodydamas veiklos reikšmę; veiklumo, veikimo, veikdinimo, veiksenos, vyksmo, sąveiklos ir saviveiklos. Išsiaiškinę, galėjome žengti toliau. Kalbėjome apie vieną žmogaus savybę — kad (norim ar nenorim) mes esame veiklūs ir kad be veiklos negalime gyventi. Taip pat ir su galvojimu. Kalbant apie šį veikimą, buvo pabrėžta rizikos sąvoka ir, kad veikimas yra tam tikras atsisakymas laisvės, kuris reiškia visokeriopą auką.

Toliau buvo paaiškintas skirtumas tarp individo ir asmens, kuris išsivysto į asmenybę. Iš pradžių mums tai buvo gan sunku suprasti, bet po gilesnių paaiškinimų supratome, kad asmuo ir asmenybė yra kažkas mumyse suformuota, bei sudvasinta — kad tam pagrindas yra dvasia.

Buvo taip pat pabrėžta, kad pats galutinis žmogaus susiformavimas priklauso nuo paties žmogaus, o ne nuo aplinkos. Aplinka tegali turėti stiprios įtakos galutiniam žmogaus sprendimui, bet visos kaltės jai primesti negalima. Šita išvada nevienas kursantas suabejojo, nenorėdamas pilnai sutikti, paminėdamas atvejus, kada aplinka gali būti perdaug stipri, kad žmogus galėtų jos poveikį pergalėti. Neatsimenu kaip, bet prelegentas ir tą klausimą efektingai išaiškino, pabrėždamas vėl žmogaus individualybę.

Buvo taip pat aiškinamas paties žmogaus savęs veikdinimo procesas, kuris buvo mums pailiustruotas penkiais gan konkrečiais žingsniais. Iš to išsivystė kalbos apie skirtingus žmogaus temperamentus. Norėdamas paįvairinti paskaitą, prelegentas aiškino įviairų žinomų asmenybių skirtingus temperamentus, užsimindamas, kad mums patiems būtų neblogai savuosius paanalizuoti. Buvo proga pasigirti, kad aš toks ir toks, arba toks, toks ir dalis dar kitokio. Buvo patarta mums nebijoti skirtumų ir padaryti iš temperamentų derinį, kad iš to išvystyti kontroliuotą veiklą. Į visą tai įsigilinę — mes taip ir padarėme.

Baigę apie asmens dinamiką, tęsėme kalbas apie veiklos kryptis. Buvo paaiškintos skirtingos, įvairios veiklos priešingybės. Jų supratimas padėjo mums lengviau suprasti polines jėgas, kurios gali būti suderinamos ir tas, kurios negali būti suderinamos. Pagal skirtingas sąvokas buvo sudaryti diskusijų būreliai, kuriuose nebuvo priimta visa tai, kas buvo užrašuose.

Viena pagrindinių pristatytų priešingybių buvo "medžiaga ir dvasia", kurios mumyse yra suderintos. Kalbėdamas apie skirtumą tarp fizikos ir metafizikos, prelegentas baigė aiškinti problemas, kurios pasaulyje dabar egzistuoja, ir stipriai pabrėžė, kad "Materialistas yra bėdoj". Iškilus klausimui, kas yra medžiaga, materialistai nesugeba atsakymo surasti, nes pagal prelegentą, atsakymo nėra.

Čia tėra tik asmeniškas atpasakojimas įspūdžių iš Antano Sabalio paskaitų, bei pravestų būreliuose diskusijų. Buvo dar daug daugiau išaiškinta ir išdiskutuota klausimų, bet kiti dalykai man atrodė mažiau reikšmingi bei atsimintini. Visa tai sunku žodžiais apibrėžti. Kiekvienas visą tai skirtingai suprato.

Per tautinius šokius matyti D. Sušinskaitė. V. Čyvas, P. Kolyčius, D. Juozapavičiūtė, M. Gudinskas, V. Kliorys ir G. Čepaitytė.

KURSŲ ĮVERTINIMAS

Dana Gaižiūnaitė

Svarbiausias pagrindas, turbūt, galvojant ar 1969 m. kursai Dainavoje buvo vertingi ar ne, yra pati kursų tema, ir jos išpildymas. Šįmetinė tema buvo: "Ateitininkų veiklos dinamika". Prieš atvažiuojant į kursus nežinojau ir nesupratau kas čia bus. Nežinojau ko sulauksiu. Man tai buvo pirmas kartas žiemos kursuose. Dabar galiu tikrai pasakyti, kad tai nebuvo mano paskutinis. Paskaitų mintys buvo labai gražiai ir aiškiai visų paskaitininkų išreikštos. Žinau, kad ir dauguma galvojo panašiai. Galėjau tikrai pajusti tą visų vieningumo dvasią. Iš baigiamosios kursų anketos galime matyti, kaip daugumas galvoja, pavyzdžiui, iš apie 75 moksleivių dalyvavusių kursuose atsakyta į anketą sekančiai:

Kursai: Patiko — 72, pusiau — 3, nepatiko — 0.
Kodėl patiko: Išmokau daug — 35, įdomi medžiaga — 13, draugai — 6, vieningumas — 6, kiti — 15.
Kas patiko: Geros paskaitos — 19, paskaitininkai — 12, aktualios temos — 8, kiti — 36.
Ar vėl norėtum dalyvauti panašiuose kursuose? Taip — 69, ne — 0, nežino — 6.

Manau, kad visi galime pastebėti, jog beveik visiems kursai patiko, nes daug išmokta gerose paskaitose. Kitiems patiko todėl, kad susitiko su draugais. Tik gailiuos, kad visi kuopos nariai negalėjo atvykti, pamatyti ir pajausti šį vieningumą ir naują stiprybę. Tačiau tikiuos, kad kursantai mėgins įsigytą dvasią kitiems nariams perduoti.

BELAUKIANT SAULĖS

Sėdint šalia tavęs,
Belaikant tavo ranką,
Aš pasidalinau su tavim mintim,
Belaukiant saulės.

Žvelgiant į dangų,
Sekant dirbtines žvaigždes,
Mes vaikščiojom smėlėtomis pakrantėmis,
Belaukiant saulės.

Smalsume pasimetę,
Audringoj jūroje paskendę,
Mes atsisveikinome...
Belaukiant saulės.

——*Kęstutis Sušinskas*

VOX POPULI

Mielas Redaktoriau,

Paskaičius Ateitį (1969 m. nr. 8) negalime netarti padėkos žodžio mielam Redaktoriui už taip sumaniai, patraukliai redaguojamą mūsų žurnalą. O kaip kurie straipsniai mus stačiai žavi ir tiekia vilties, kad ateitininkijos sąjūdis ir toliau išliks jaunas, gyvas, kovingas ir revoliucijingas, nes prieš 60 metų iškelti idealai — Dievui ir Tėvynei — nepasikeitė ir negali pasikeisti. Nepasiduokite internacijonalizmui, nežiūrint kuriais sumetimais jis būtų brukamas.

Ačiū, šimtą kartų ačiū! mielam draugui dr. Kęstučiui Kebliui už "Sendraugišką monologą".

Kaip pagrįstai, švelniai ir išsamiai jis tarė žodį, kad ateitininkai privalo ir gali kalbėti ir rašyti lietuviškai. Ir ištikrųjų ar mums daugiakalbiams tai kas kliudo? Atpenč!

Beje, mielas Redaktoriau, kur dingo ateitininkų ir dar kelių jaunimo organizacijų bene prieš porą metų iškeltas sambūris, subruzdimas — eiti į Vatikaną pas šv. Tėvą, kad lietuviams katalikams ir krikščionims būtų užtikrinta nors mažytė laisvė (autonomija), kad svetimieji mus negrūstų į "Melting Pot"?

Sako, jis atsidūrė kryžkelėje, nes tūli "išminčiai" įrodinėja, kad reikia visa žmonija rūpintis, o ne savais?!

Su Dievu! Jūsų Kristuje
dr. E. ir Julija Draugeliai
ateitininkai sendraugiai
Sao Paulo, Brazilija

Nugarmėjo lyg akmens
Į sausos uolos bedugnę
Ir virto tūkstančiais žvaigždelių,
Kurios užgęso
Juodoj eglės viršūnėj.

——*Jurgis Bradūnas*

Jaunystė lydi mus!

Tarp skraidančių snaigių
aš žingsnius žengiu.
Dailųjį jų šokio ritmą
sekdama, stebėdama.

Norisi lyg verkti, lyg juoktis, krykštauti kaip vaikas, kuris pamatęs pirmas snaiges iš džiaugsmo nežino kur suktis, kur dingti. Tačiau, širdį slegia tamsioji naktis, bežvaigždis dangus grąsindamas neišpildytais troškimais, norais, grąsindamas ateitimi.

Tamsios nakties rankose
keliauju viena — vieniša.
Trokšdama ir norėdama stebūklų,
susilaukdama nusivylimo.

Kaip norėčiau pasaulį laikančiam Atlasui nuo pečių nuimti vargus ir rūpesčius, nors pasidalinti jais su juo. Tačiau esu silpna, be valios, be stiprios rankos užnugaryje. Norai virsta svajonėmis, o svajonės paprastai neišsipildo.

Svajonių lydima einu
skausmingu gyvenimo taku.
Žengiu žingsnius gintarinėmis
kurpelėmis
laukdama vaivorykštės.

Šaltas vėjas pučia, draiko man plaukus. Būt gera būti vėju ir skraidyti tarp medžių šakų. Tai pūsti šiltam, tai šaltam, ar, jei noras užeitų, visiškai nepūstelt. Norėčiau kartu su snaigėms šokti viduržiemio šokį, džiugint aliai vieną žmogų. Ššš! klausyk, vėjelis šneka...

Svajok, vaikeli, svajok
neįmanomus, neišsipildančius
sapnus.
Svajonės liks svajonėm,
keliauk taku laimingai!

Jūratė

SAPNAS

Norėčiau tau iš naujo parašyti kelio planą.
Tada tau liktų tiktai šypsnis
ir nuoširdus juokas
kai sėdi tu prieš liepsną tamsoje.
Norėčiau dovanoti tau
lengvutį muzikinį žingsnį, kad visada
dainuotum.

(O jei šilti ugniniai pirštai
pakaitintų mane?)

Kai šiltas sniegas
virs tavo tankiais plaukais, tau dovanosiu
neištirpstamus sparnus, kad
skristum tu prie saulės taip arti,
kad jos švelni dvasia nušviestų tau
filminėmis spalvomis, ir kad
lėktų tavo mintys šviesos greitumu.

Kaip ežero paviršius saulės gimimo rytą
tegul šviečia tavo akys
ir tegul žvelgia jos link gintarinės saulės.

Živilė

JEIGU TURĖČIAU 100,000 DOLERIŲ

Pirmučiausiai investuočiau pinigus į "Litą". Paskiau norėčiau, kad tėveliai nusipirktų namus miesto pakraštyje. Būtų kokie septyni kambariai. Viename didžiausiame kambaryje įrengčiau biblioteką. Knygų prisipirkčiau kokių aš norėčiau: lietuviškų, angliškų, prancūziškų. Trim savaitėm išvažiuočiau į Bahamas pasimaudyti ir pasivažinėti ant "surfboard." Tada važiuočiau į Lietuvą. Susitikčiau gimines ir apkeliaučiau visą kraštą. Paaukočiau dalį pinigų lietuvių jaunimo organizacijoms. Vasarą važiuočiau į visas stovyklas. Žiemą važiuočiau į Australiją arba į Šveicariją slidinėti. Dalį pinigų atidėčiau mokslui. Būtų gera turėti 100,000 dol., bet žinoma, gyvenime galime ir be jų apseiti.

Rūta Pocauskaitė

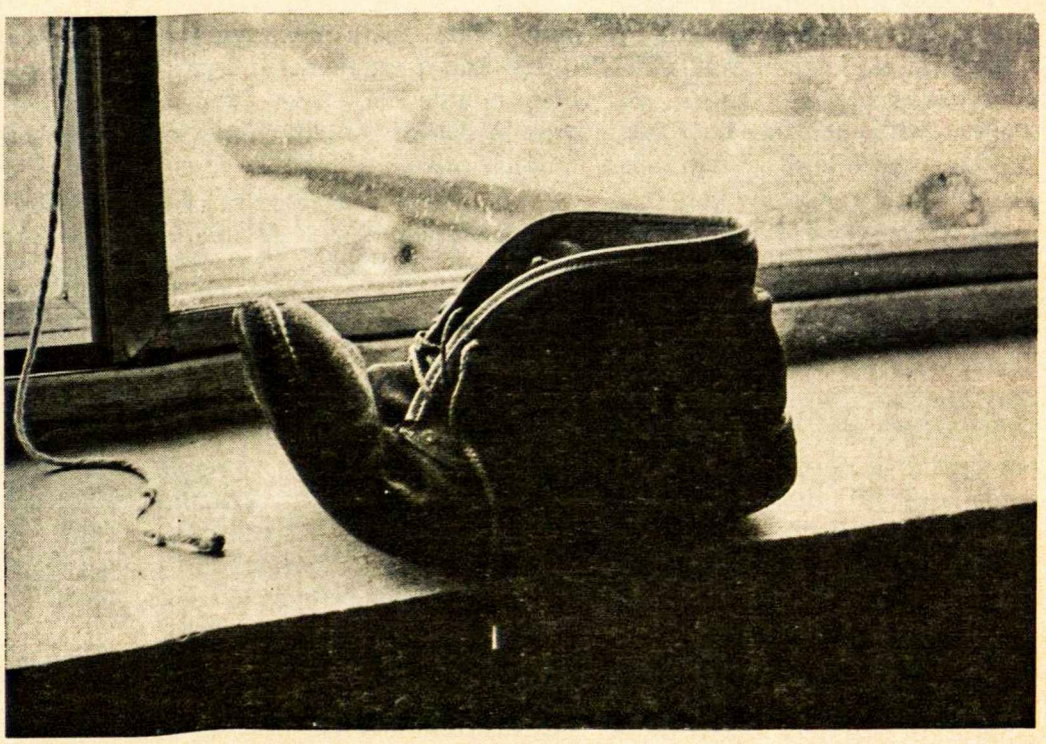

KORESPONDENCIJOS

Philadelphijos moksleiviai baigę susirinkimą.

PIRMASIS VEIKLOS PUSMETIS

Toronto, Ontario

Toronto moksleivių veikla atkuto anksti rudenį, kartu su mokslo metų pradžia. Buvo sušauktas susirinkimas kuriame senoji valdyba atsistatydino ir į naują valdybą buvo išrinkti sekantieji asmenys: Romas Puteris, Rita Razgaitytė, Ramona Girdauskaitė, Rūta Juzukonytė, Paulius Kolyčius ir Rasa Bukšaitytė. Per pirmą valdybos posėdį, nauja valdyba pasiskirstė pareigomis ir pirmininko pareigoms apsiėmė Romas Puteris. Globėjais tapo ses. Ignė ir visiems gerai pažįstamas, Wasagos moksleivių stovyklos komendantas, Kazimieras Manglicas. Vyresniųjų moksleivių skaičius šiais metais žymiai padidėjo palyginus su pereitais metais, ir idant veikla galėtų efektingiau įjungti kuo daugiau narių, vyresnieji moksleiviai, pagal amžių, buvo padalinti į du būrelius. Šie būreliai turi savo valdybas ir vienas iš dviejų susirinkimų yra skirtas būreliams. Kas antras susirinkimas yra bendras: čia abu būreliai dalyvauja.

Šių metų tema yra "Esame viena šeima", tačiau, atsižvelgiant į pernai metų temą ir šių metų narių skaičiaus problemą, atrodo, kad tema bus pakeista užsidegusių kursantų, grįžusių iš Dainavos. Nauja tema: Įsijunkime, nes esame viena šeima!"

Ligšiol veikla šiais metais buvo gan stipri. Rudenį turėjome iškylą kartu su tėvais, studentais ir jaunučiais. Turime bent du susirinkimus kas mėnesį ir dalyvavimas juose būna gausus. Daug moksleivių padeda Centro valdybai su įvairiais darbais ir daug moksleivių globoja jaunučius, kurių skaičius yra turbūt didesnis už vyresniųjų moksleivių. Suruošėme rudenį studijų dienas, kurios praėjo geroje nuotaikoje ir ruošiamės mūsų šventei.

Nors veikla vyksta neblogai, nariai, kurie dalyvavo žiemos kursuose, nėra patenkinti ir stebint iš jų naujos dvasios ir užsidegimo, jie yra pasiryžę sustiprinti veiklą, perduodant savo draugams bent lašą tos dvasios, kurią jie parsivežė iš Dainavos. Aš sakyčiau, kad veikla dvigubai sustiprės ir Dainavos dvasia atgims Toronte.

Kor.

GRUODŽIO SUSIRINKIMAS
Philadelphia, Pa.

Gruodžio 7 dieną tuojau po lietuviškų pamaldų visi moksleiviai ateitininkai rinkosi pas Juzaičius susirinkiman, pasiruošę vykti ir į smagią ekskursiją į New Hope miestelį.
rinkimą. Jame dalyvavo mūsų rinkimą. Jame dalyvavo mūsų globėja T. Gečienė. Įsijungė ir naujas narys Ed. Krakauskas. Aldona Šalčiūnaitė papasakojo apie įvykusius kursus Putname, kuriuose dalyvavo ir keturi mūsų moksleiviai: A. Šalčiūnaitė, P. Vaškys, Z. Štarkaitė ir R. Baraitė. Jos pranešimą papildė kitos mergaitės. Iš jų pasakojimų matėsi, kad kursai buvo įdomūs, darbingi ir smagūs. Visi grįžo geroj nuotaikoj ir pasiryžę dirbti. Užtat ir buvo visiem pasiūlyta tuojau rašyti į laikraštėlį. Pasižadėjom parašyti ir išleisti savo "Ateities Keliu" tuojau po Kalėdų atostogų.

Buvo išdalintos anketos su klausimais, kurias čia pat visi užpildėme. Išklausėme Centro valdybos pranešimus ir suplanavome sekančio susirinkimo programą. Į žiemos kursus Dainavon žadėjo vykti Rimas Juzaitis.

Susirinkimo metu pradėjo snigti ir keliai pasidarė labai slidūs, ypač kalnuotose vietose. Nutarta ekskursiją atidėti. Taip šį kartą nepamatėme to įdomaus miestelio ir jo gražių meniškų dirbinių. Ekskursijos vadovas V. Muraška visus nukreipė į kitą kambarį, Rimas Juzaitis ištraukė akordeoną, padainavome dainų ir kiek pašokome. Apstojus snigti visi išėjome į sniego karą. Grįžome gyvi, bet visi šlapi ir pavargę. Buvo laikas skirstytis.

Danutė J.

Žodžiai pažodžiui

Kiek platus jūsų vartojamų žodžių lobynas? Ar rašydami jaučiate, kad neužtenka kasdieninių žodžių? Išbandykite savo žodines išgales. Pritaikykite žodžius kairėje prie jų sinonimų dešinėje. Kirčiuojamos raidės didžiosios, pagal "Dabartinės lietuvių kalbos žodyną". Ten pat rasite smulkesnius žodžių apibūdinimus. Atsakymai 96 puslapyje. Sekmės!

1. pajUOkti	a. fakelas
2. bumbsĖti	b. pašiepti
3. pabŪklas	c. gyvenamoji vieta
4. bŪklė	d. atskala
5. bŪrininkas	e. trinksėti
6. čiurkšlĖ	f. patranka
7. tĖkšti	g. būrio viršininkas
8. atplaišA	h. mušti, mesti
9. švebElda	i. srovė
10. dEglas	j. šveplys

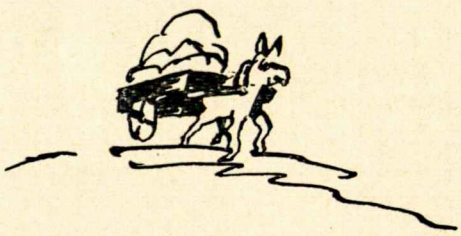

Auksinė plunksna

Ar jūs apsiskaitę lietuvių literatūroje? Atspėkite rašytojus, kurių darbai menami šiose mįslėse. Atsakymai 96 puslapyje.

1. Balta katytė dar ir dabar nešioja strėlę širdyje.
   — I L — — N — —
2. Vilniaus varpai gaudžia.
   — — R K — S
3. "Kol jaunas, o broli..."
   — — D — R — A
4. Vygrių ežeras giliausias.
   — — —T — R — S
5. Palangos Juzė — gudrus vaikas.
   V — L — N — — — —

KAS NAUJO JAUNUČIUOSE?
Philadelphia, Pa.

1969 metų lapkričio mėnesio 9 dieną, sekmadienį, visi jaunučiai ir jauniai ateitininkai susirinkome į šv. Andriejaus mokyklos patalpas.

Kaip ir visada susirinkimą pradėjome malda. Toliau sekė taškų paskirstymas. Visi jaunučiai ir jauniai gauna taškus (išskyrus valdybą) už dalyvavimą susirinkimuose ir už įvairius kitus darbelius. Po to, kas turėjo kokį pasirodymą galėjo jį išpildyti.

Toliau tarėmės kur vyksime į išvyką sekančiame susirinkime. Padainavę kelias dainas baigėme susirinkimą.

1969 m. gruodžio 7 d., sekmadienį, visi jaunučiai ir jauniai ateitininkai susirinkome pas Nidą Gailaitę. Ten mūsų globėjas mums papasakojo apie šv. Kalėdas ir jų reikšmę ateitininkams. Po to visi pademonstravo savo talentus, o Nidos tėtis užrekordavo. Algis Šalčiūnas pagrojo klarineta, Kristina Juozaitytė, Aušrelė Gečytė, Diana Swoyer ir Gintarė Gečytė padeklamavo eilėraščius. Danutė Stankutė, Nida Gailaitė, Vytenis Bakanas ir Aušra Kananavičiūtė taip pat paskaitė eilėraščius ir savo rašinėlius. Toliau sekė taškų paskirstymas. Nidos mama mus labai skaniai pavaišino. Pažaidę kelis žaidimus ruošėmės važiuoti į istorinę vietovę vardu Indian King Tavern. Ši vieta yra pažymėtina, nes ten pirmą kartą susirinko New Jersey atstovai, kurie nutarė, kad New Jersey bus nepriklausoma valstybėlė, vardu New Jersey.

Nuvažiavę į Indian King Tavern pamatėme įvairių įdomių daiktų. Pavyzdžiui senoviškų lėlių, drabužių, senų akinių, ginklų, kurie buvo naudojami Amerikos revoliucijoje apsiginti nuo anglų. Matėme akmeninę uolą kur galvojama, kad kitados buvo laikomi anglų sekėjai — Tories. Apžiūrėję šį muziejų grįžome pas Nidą ir iš ten skirstėmės visi namo.

Aušra K.

ŽODŽIAI PAŽODŽIUI atsakymai:

1. **Pajuokti** žmogų daug lengviau negu jį suprasti.
2. Nuolatinis perkūno **bumbsėjimas** baugino krūmuose kiškius.
3. Karui pasibaigus, turgaus aikštėje buvo pardavinėjami **pabūklai.**
4. "Ateities" redakcija įsikūrė naujoje **būklėje.**
5. **Būrininkas** įsakė pulti priešą.
6. Sniegui tirpstant tekėjo pakalnėmis vandens **čiurkšlės.**
7. Pravažiuojantis automobilis **tėškė** purvą ant praeivių.
8. Žemei sudrebėjus, lubų **atplaiša** užgriuvo Jonui ant galvos.
9. **Švebeldą** sunku suprasti.
10. Olimpinius žaidimus atidarė bėgikas su **deglu.**

AUKSINĖ PLUNKSNA atsakymai:

1. Biliūnas, 2. Jurkus, 3. Kudirka, 4. Pietaris, 5. Valančius.

KUOPŲ PIRMININKŲ ADRESAI

BALTIMORĖ: Laimutė Grybauskaitė, 104 So. Mount Street, Baltimore, Md. 21223, 301-233-8397. **CICERO:** Saulius Kuprys, 1806 So. 49th Court, Cicero, Ill 60650, 312-863-8733. **PHILADELPHIA:** Rimas Juzaitis, 207 Yellowstone Rd., Plymouth Meeting, Pa., 215-828-6022. **LEMONTAS:** Edis Razma, 1100 Buell Ave., Joliet, Ill. 60435, 815-727-1196. **CLEVELANDAS:** Onytė Kliorytė, 1543 Holmden Rd., So. Euclid, Ohio 44121, 216-291-3607. **HAMILTONAS:** Dainora Juozapavičiūtė, 20 Kensington Ave. N., Hamilton 25, Ont. Can., 416-544-5015. **NEW YORKAS:** Algis Norvila, 19 Chestnut St., Brooklyn, N. Y. 11208, 212-827-2629. **CHICAGA:** Vyt. Baleška, 6921 S. Claremont, Chicago, Illinois 60629. **PUTNAMAS:** Kristina Gaučytė, Immaculate Conception Convent, Putnam, Conn. 06260, 928-9876. **ROCHESTERIS:** Tadas Klimas, 533 Winton Rd. S., Rochester, N. Y. 14618, 716-271-8897. **TORONTAS:** Romas Puteris, 20 Humberview Rd., Toronto 9, Ontario, Can., 416-762-6787. **WATERBURY:** Jūratė Vaitkutė, 85 Arnold St., Waterbury, Conn. 06708.

Laukiame kitų adresų!!!

——MAS Valdyba

ALp(LKA)1786
1970, Nr.3

90.725.344